UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

4
БЕРЕЗНЯ 1971
Число № 9
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIII VOL. XLIII
March 4, 1971

ОТЕЦЬ ІВАН СТАХ – НОВИЙ ЄПИСКОП У ЗДА

Апостольський престіл іменував о. Івана Стаха, почесного папського капеляна, єпископом-помічником філядельфійського митрополита Амвросія (Сенишина).

Новий єпископ народився 1918 р. Студіював богословію у Вашінгтоні та на богословському факультеті Інсбруцького університету, що в час війни вів свою діяльність у Зіттен у Швайцарії. Священичі свячення одержав 1943 році.

Після закінчення війни о. Іван Стах протягом кількох років був зв'язковим Філядельфійської митрополії при американській головній команді в Німеччині для допомоги українським втікачам. На тому пості о. Іван Стах зробив багато добра й багато українських повоєнних поселенців у ЗДА, Канаді та інших державах світу вдячні йому за опіку й допомогу. Зокрема він подбав для багатьох родин, що не мали в ЗДА ніякої рідні, виклики на переїзд на працю. О. Іван Стах допоміг теж багато у переїзді української духовної семінарії з Німеччини до Голяндії, де вона діяла до 1949 р.

Тепер він був канцлером Стемфордської єпархії та парохом у Йонкерсі бл. Ню Йорку.

Хіротонія нового владики відбудеться в квітні.

Англомовна енциклопедія – сілю в оці

У Києві вийшла енциклопедія українознавства англійською мовою. Київський журнал „Україна", обговорюючи появу цієї книги, лише, що книгу видано, бо „за кордоном ще бракує об'єктивної інформації". Цим і користуються недоброзичливці, які свідомо вдаються до фальсифікації, а часом і до відвертої брехні. Йдеться про численних „добродіїв", котрі позасідали в різних націоналістичних листках і „наукових закладах" ЗДА, Канади, Західної Німеччини та переробляють на свій копил давню й сьогочасну історію українського народу.

Далі автор нотатки А. Даленко каже, що в советській англомовній енциклопедії «простежується довгий історичний шлях, що його пройшов український народ: від Київської Руси, котра була колискою трьох братніх народів, через визвольну боротьбу проти польської шляхти, спільну боротьбу з царатом до будівництва нового суспільного ладу».

Вже тих кілька рядків показують, по якій лінії опрацьована советська енциклопедія. Сьогодні вже, мабуть, нелегко приписувати історію Київської Руси самим росіянам; тож долучено до неї і росіян, і білорусів. Росіян у тому часі в Києві зовсім не було видко, прийшли щойно відтак, щоб з Андрієм Боголюбським зруйнувати Київ Така то була спільна українсько-російська історія . . .

Згадка про „недоброзичливців", які „фальшують історію", то клеймо на авторів й видавців англомовної енциклопедії українознавства, якої другий том вийшов недавно з друку, накладом УНСоюзу з ЗДА, під загальною редакцією проф. В. Кубійовича.

В ІНДІЇ ВІДБУВАЮТЬСЯ ВИБОРИ

В Індії 1 березня розпочалося голосування на послів до союзного парляменту, що буде тривати 10 днів. В Індії є 270 мільйонів осіб, управнених голосувати, щоб вибрати 515 послів.

У виборах бере участь 8 партій. Тому що 70% виборців неписьменні, на виборчих картках, крім назви партії, надруковано ще й символ партії, якийсь рисунок, щоб виборці могли краще орієнтуватися, на кого голосувати.

Передвиборча кампанія була дуже завз'ята: на передвиборчих вічах убито до 100 осіб. Найзазятішу кампанію веде теперішній прем'єр — 53-річна Індіра Ганді, яка в деяких днях промовляла по 40 разів. Протягом 6 тижнів вона відвідала 19 провінцій та промовляла до бл. 100 мільйонів людей. Деяккі віча були дуже бурхливі. В Індіру Ганді кидали камінням та сандалами, але вона спокійно продовжувала свої промови.

І У ВІЙСЬКУ ДВОМОВНІСТЬ

Федеральний міністер державної оборону Д. Макдоналд пред'явив у парляменті плян, на основі якого в старшинському складі повинно бути 28% канадців французького походження, що знали б французьку мову. Тепер в армії є 28% вояків французького походження, що говорять французькою мовою, але в старшинському складі є тільки 16% франкомовних старшин.

Макдоналд сказав, що намагання збільшити старшинський склад 90,000-ної канадської армії відповідним числом франкомовних старшин не є ніякою дискрімінацією супроти англомовних старшин.

Бюджет Алберти найбільший в історії

ПОНАД ОДИН МІЛЬЯРД ДОЛЯРІВ У ВИДАТКАХ ТА ПРИБУТКАХ

Провінційний скарбник міністер А. Алборґ минулого тижня подав албертській леґіслятурі до затвердження провінційний бюджет на фіскальний рік 1971-1972. Видатки перейшли суму одного мільярда і двох сот мільйонів долярів у видатках та понад один мільярд долярів у прибутках. Бюджетова сума, на 5% вища від минулорічної, є найвищою в історії Алберти.

Тому що видатки вищі від прибутків, річний дефіцит провінції буде понад 166 мільйонів долярів. Для покриття дефіциту провінція використає свої фінансові резерви, а решту, прибл. 80 мільйонів, буде мусіти позичити.

Нойбільше грошей, — (24.2%) — призначено на освіту; 20.44% призначено на охорону здоров'я і забезпечення здоров'я ітд. Понад 8 мільйонів призначено на цементування доріг на фармах, а 3 мільйони на допомогу в розбудові малих промислових підприємств.

Провінційний уряд задумує дати більший відсоток із мінеральних прибутків муніципалам, наслідком чого провінційні прибутки з того джерела зменшаться на бл. 15 мільйонів.

Незалежно від бюджету прем'єр Г. Стром приобіцяв створити можливості праці для 1,000 студентів та 1500 безробітних. Студенти мали б працювати в час літніх вакацій при різних провінційних проєктах; на цю ціль провінційний уряд призначив 6.25 мільйонів долярів, які уряд дістане зі спеціяльного фонду, що його призначив федеральний уряд для боротьби з безробіттям.

В цілому бюджет, який тепер буде обговорений подрібно на сесії албертської леґіслятури, спрямований головно на підшукання зайнять для безробітних, що їх число й в Алберті постійно зростає.

56-річний провінційний скарбник А. Алборг сказав, що йому дуже важко укладати цьогорічний бюджет з уваги на великий дефіцит, але провінція розвивається й уряд мусить йти назустріч усім потребам провінції, хоч на це треба позичати гроші.

Одночасно міністер Алборґ заявив, що це його последний провінційний бюджет, бо він не буде кандидувати в сьогорічних провінційних виборах.

Зліквідують уряд провінційного секретаря

У рямцях реорганізації албертських провінційних міністерств уряд плянує розв'язати міністерство провінційного секретаря. Культурні справи, що належали до того міністерства, візьме міністер для справ культури, молоді та розваги. Податок від пального, асекураційних компаній та від розривок переберуть різні провінційні міністерства. Зокрема податок від пального перебере міністерство скарбу (річний прибуток з того податку: 80.5 мільйонів долярів). Проект розв'язання цього міністерства та відповідних змін буде поданий на ухвалу тепедішній сесії леґіслятури.

Очивидно, що з реорганізацією міністерств будуть переведені теж зміни на становищах міністрів.

Албертським провінційним секретарем є тепер Амвросій Голован.

Залишають чеських емігрантів у спокою

При кінці минулого року чехо-словацькі емігранти, що, після окупації Чехословаччини советськими військами в 1968 р., виїхали за кордон, діставали листи від адвокатів з Чехо-словаччини, в яких адвокати домагалися від них заплати коштів за їхню оборону у чехо-словацьких судах, що жадають відшкодовання за відбуті в Чехо-словаччині студії та за інші послуги.

Адвокати погрожували, що, якщо емігранти не погодяться заплатити вимаганих сум, то їхня справа піде до суду, який буде стягати належні гроші з їхніх родин, що залишилися в ЧССР.

У деяких випадках держава забрала доми рідні емігрантів. Чехо-словацькі емігранти, які поселилися головно в ЗДА, Канаді та Австралії, звернулися до урядів тих держав з проханням про допомогу. Мабуть, наслідком інтервенції урядів згаданих держав тепер появилася заява секретаря комуністичної партії ЧССР Г. Ґусака, що ні він, ні президент Л. Свобода не знали нічого про затії чехо-словацьких адвокатів та що уряд заборонив адвокатам домагатися якоїнебудь заплати за згадувані ними судові процесі. 70,000 чехо-словацьких емігрантів у ЗДА, Канаді та Австралії відіхнули з полегшею.

ФАБФИКА ПАПЕРУ В САСКАЧЕВАНІ

Американська компанія будує в Саскачевані, 80 миль на північ від Медов Лейку велику фабрику паперу, що її будова та устаткування коштуватимуть 117 мільйонів долярів. Фабрика вироблятиме 1,400 тон паперової маси денно. В фабриці працюватиме 1600 робітників. Саскачеванський уряд покриває частину коштів будови.

Пропав советський науковець

В европейському осередку для атомових дослідів працював теж советський науковець Віктор Вагін. Одного дня він зник несподівано з Женеви враз із своєю родиною. Швайцарська поліція веде за ним розшуки.

Покищо Вагін не просив у ніякій країні права азилю.

Голова північнов'єтнамської мирової делегації в Парижі Ксуан Туй закинув президентові Р. Ніксонові, що він говорить неправду перед світом та що ЗДА заміряють напасти на Північний В'єтнам.

Шукають ґазу й нафти в Карпатах

Кілька груп советських науковців з модерними апаратами ведуть розшуки за земним газом та нафтовою ропою в Карпатах, на підкарпатті та на Львівщині.

Крім випускників Львівського університету, в розшуках беруть участь теж інженери, прислані з Росії.

Інша група геологів розшукує за водою на Львівщині та Самбірщині, бо та, що є, не вистарчає для потреб колгоспів та промисловости.

Захопили югослав'янських дипломатів

До югославського консуляту в Ґетеборґу, Швеція, прийшло троє людей і, під загрозою револьверів, захопили трьох урядників консуляту. При відході сказали, що захоплені урядники будуть звільнені тоді, як югославський уряд звільнить харватських політичних в'язнів. Йшлося головно про звільнення хорватського терориста М. Хркача. Хорвати держали захоплених урядників 24 години в одному будинкові в Гетеборґу, а відтак вийшли, залишаючи урядників вільними.

Перед відходом, сказали урядникам, що якщо їхні домогання не будуть виповмені, то вони вжиють зброї. Шведська поліція тепер охороняє постійно югославський консулят.

Коротки вістки

• **Від 1 вересня 1969,** до 31 серпня 1970 р. в Едмонтоні було 2,548 пожеж, що вчинили шкоди на суму 1,842,056 дол., тобто 4.23 дол. на кожного едмонтонця. В попередньому році шкоди були вищі й на кожного едмонтонця припадало 5.32 дол.

• **Албертський прем'єр** Г. Стром ані не підвердив, ні заперечив вістки про будову фобрики для видобування нафтової ропи з пісків Атабаски. 300 мільйонову фабрику мала б збудувати компанія Сінкруд Кенада поблизу місцевости Форт МекМиррі.

• **Провінційний уряд** Саскачеввану подав провінційній леґіслятурі до схвалення бюджет на 1971-72 рік в сумі 450.7 мільйонів долярів, на 45.7 мільйонів більше, як попереднього року. Провінційні прибутки повинні покрити всі видатки.

• **В англійському парляменті** ведеться гаряча дебата над новим проєктом іміграційного закону, який обмежує кількість небілих імігрантів. Минулими роками до Англії прибуло дуже багато чорних та червоних імігрантів з кол. англійських колоній.

• **Американська розвідка** заповідає, що комуністичний Китай вистрілить незабаром другого сателіта. Досі ще не знати, чи сателіт матиме завдання переводити досліди для наукових, чи для військовиків. Станція для вистрілу сателітів лежить 300 миль на південь від советсько-китайського кордону.

• **Американський суд** в Ню Орлінс наклав кару 340,000 дол. на нафтову компанію Шелл Ойл за недостатні забезпечення нафтових криниць у Мехіканській затоці, де вибухла була пожежа.

• **ЗДА задумують** будувати залізничу сполуку між летовищем ім. Даллеса в Вашінґтоні і містом. Поїзд їхав би зі скорістю 150 миль на годину і проїздив би віддаль $13\frac{1}{2}$ милі протягом 6 хвилин.

• **Американський** конґрес домагається контролі над европейським радіовисильнями „Свобода", яка висилає радіопередачі до СССР, в тому й в Україну, та „Вільна Европа", яка передає програми до сателітних держав. Загально вважають, що ці радіостанції є під контролею американської розвідчої аґенції Сі-Ай-Ей.

• **У багатьох містах** ЗДА поліція перевела арешти та обшуки осіб, що торгували наркотиками. Арештовано 54 особи та сконфісковано наркотик вартости 13 мільйонів долярів. Від жовтня м.р. арештовано 143 особи, що були вмішані в товгівлю наркотиками.

• **Недавній перепис** населення в ЗДА виказав, що в містах та підміських оселях ЗДА живе 149.3 мільйонів американців, тобто 73.6 всього населення. Перед 10 роками жило в містах та підміських оселях 69.9% населення.

• **Сильні буревії** були в американських стейтах Луізіяни та Міссісіпі. Знищили багато будинків; згинуло 82 особи.

• **Англія змінила** свою грошову систему на загально прийняту в світі — десяткову систему, один фунт стерлінгів має тепер 100 шілінгів. Переміна системи коштувала 320 мільйонів долярів. Зміни системи мір та ваг буде переведена згодом.

• **В Судані** советські військові дорадники допомагають арабам воювати з муринами. Советські летуни кермувал з арабськими летунами гелікоптерами та кидали бомби на муринські села. Враз з єгипетськими летунами советські летуни кермували теж єгипетськими бойовими літаками типу МІГ.

• **СССР викинули** з Москви західнонімецького дипломата 33-річного д-ра І. Стабрайта, за «вчинки, що суперечили його дипломатичному становищу». Загально думають, що то відплата за викинення з Бонн советського дипломата за шпигуство.

• **В СССР** звільнено зі шпиталю для умово хворих кол. жидівського старшину Г. Фейгіна з Риги, Латвія, який віддав усі свої військові медалі на знак протесту проти переслідування жидів у СССР. Файгін зрікся теж советського громадянства.

• **5,000 жидів** у столиці Сирії Дамаску живуть у ґетто і без спеціяльного дозволу влади їм не вільно звідти виходити, навіть для поладнання власних справ. Жидівські підприємства не можуть обслуговувати нежидів; жидам не вільно контактуватися з нежидами.

• **Французький президент** Дж. Помпіду відвідав п'ять африканських держав, що були донедавна французькими колоніями. Всюди його вітали оваційно. Франція виплачує всім новим державам грошову допомогу, а багато французів працює й далі в тих державах на відповідальних становищах.

ЗВІЛЬНЯЮТЬ РОБІТНИКІВ В АЛБЕРТІ

Велика підедмонтонська фабрика Кімселл у Форт Саскачевані звільняє цього року 325 робітників з усіх 850, що там працюють. В найблищих двох-чотирьох роках Кімселл задумує закрити фабрику в Ту Гиллс, Алберта, де працює 44 робітники та в Корнваллі, Онт., де працює 30 робітників.

Головне бюро компанії, що тепер є в Монреалі, буде перенесене до Едмонтону. 35 монреальських робітників утратить працю.

Керівництво Кімселл пояснює звільнення робітників зменшенням замовлень на хемічні вироби. Наслідком знижки митних оплат за імпортовані хемічні вироби багато канадців купує закордонні вироби, що дешевші від канадських.

Кімселл звільнила 110 працівників в серпні м.р. з тих самих причини. Але всі вони знйшли працю в інших фабриках. Управа фабрики сподівається, що й загал 350 робітників, що їх звільнять, знайде інше зайняття. Албертський прем'єр Г. Стром та едмонтонський посадник Айвор Дент приобіцяли поробити всі можливі старання, щоб підшукати зайняття для працівників Кімселл.

І в Онтаріо

В Торонті керівництво фабрики рільничих машин Мессі-Фергусин проголосило, що звільняє з праці 2,750 робітників, бо на рільничі машини нема покупців.

Мессій-Фергусон має чотири фабрики в Канаді і дві в ЗДА. В них працює разом 4,450 робітників. Тепер більша частина з них залишиться без праці. В Торонті на 1,800 робітників буде звільнених 900, в Брандфорді, Онт., в трьох фабриках на 1,925 робітників буде звільнено 1,500, в Дітройті в двох фабриках, в яких працює 725 робітників, буде звільнено 350.

Зростає число безробітних

Комісія для виплати допомоги безробітним повідомила, що в грудні 1970 р. виплачено 60.3 мільйонів на допомогу безробітним. У листопаді 1970 р. виплачено лише 37.6 мільйонів долярів. В листопаді користали з допомоги безробітним 204,000 осіб, а в грудні 356,000 осіб. В листопаді безробітні діставали пересічно 35.00 дол. тижнево, а в грудні 35.75 дол. В грудні 1969 р. користало з допомоги безробітним 301,000 осіб, які діставали пересічно 33.86 дол. тижнево.

Американські прибережні патрульні судна захопили кубинське судно, що ловило рибу біля американського узберіжжя. На світлині: американські вояки сторожать кубинське судно.

Німці із східнього Берліну втікають на Захід. Недавно в східному Берліні викрило пдземний тунель, викопаний на глибині 21 стіп, довгий на 393 стопи, що мав уможливити втечу німцям попід "берлінський мур".

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

УСМІХНІТЬСЯ
НА ЗБИРАННІ ГРИБІВ

Старша жінка збирає в лісі гриби. До неї підійшов лісний сторож і заглянувши до кошика каже:

— Викиньте негайно ці гриби, бо їх не можна їсти.

— А я ж, пане, збираю їх не для їди, а на... продаж.

БЕЗ РЕЗУЛЬТАТУ

Після промов прокуратора і оборонця суддя питає:

— Чи обвинувачений може подати пом'ягшуючі обставини?

— Так, прошу суду. Буде це мій двадцятий присуд. Усі попередні не дали жодного результату.

ВИРІВНЯЙТЕ ВАШУ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА "УВІСТІ"
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "УВ" — ТІЛЬКИ $5.00

Дарунки для рідних в Україну
висилає до ваги 44 фунти
VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton
Велика обнижка цін!

AUDIOTONE
THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

BROKEN OAT ROLLER SHAFTS
M-F Front Spindle Threads, Broken spindles, Splines, inc. J-D Crankshaft; Heads, Blocks, Axles, Threads, Housings; Lawn Mower crankshafts straightened, Straighten anything! Our jobs stand up!
You name it, we'll fix it for you, save you big money.
SYMONS METALWORKERS
Rocanville, Saskatchewen
Since 1923

Дрібні оголошення

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2284

НАДЗВИЧАЙНА НАГОДА стати власником апартменту з п'ятьма мешканнями (місячний прибуток бл. 500.00 дол.) — три мешкання з двома спальнями, а два з одною спальнею. Властитель продає по причині лихого стану здоров'я. Візьме в заміну дім в Едмонтоні, без задовження, або фарму, а решту готівку або на сплати, відповідно до умови.

За ближчими інформаціями просимо звертатися до І. Воробця-Карпатського
Victoria Realty
10824 - 97 St., Tel.: 422-0770
Edmonton, Alta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОПТОМЕТРИСТ
401 Теґлер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

УСМІХНІТЬСЯ
ЗРОЗУМІЛО...

— Обвинувачений твердить, що кинув у цього громадянина лише помідорами.

— Так, прошу судді.

— А як можна з'ясувати цей велечезний синяк на обличчі потерпілого.

— Помідори були в бляшаній пушці, пане судде.

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

● Екзамінує безплатно слух
● Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
● Повна обслуга
Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Чайне прийняття для Преосв. Кир Ніла

Як кожного року, так і цього року едмонтонські відділи ЛУКЖ влаштовують чайне прийняття для Преосв. Кир Ніла в Українськмоу Народному домі (9620-109 аве).

Згідно зі звичаєм, прийняття відбудеться в Квітну неділю, за Григоріянським календарем, 4 квітня пополудні.

Комітет прийняття вже тепер запрошує українське громадянство Едмонтону та околиці на те чайне прийняття.

У САСКАТУНІ ПОМЕР ЮЛІЯН СТЕЧИШИН

У Саскатуні 24 квітня помер кол. адвокат Юліян Стечишин на 76 році життя. Попри адвокатську практику покійний присвячував багато часу й труду суспільно-громадській та національній праці. Був дуже діяльним в Українській Греко-Православній Церкві та в Союзі українців — Самостійників. Від кількох років він працював над історією українських поселенців у Канаді.

Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

УСМІХНІТЬСЯ
ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Чоловік на день народження дружини замовляє торт. Продавщиця питає його, скільки свічок вставити.

— Двадцять п'ять, як щороку, — відповів чоловік.

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ПОТРІБНО ВАМ ГОТІВКИ?
Принесіть нам ваші квитки для прибуткового податку **("інком текс")** — Т-4, а ми зміняємо їх негайно на готівку.
Q & R INCOME TAX Service
10343 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Tel.: 423-1534

Найбільший склад матеріялів для будови та направи ВОДОТЯГІВ та ОГРІВАННЯ в місті
PLUMBING VILLAGE
DO IT YOURSELF PLUMBING & HEATING CENTRE
8025 - 104 St., EDMONTON, Alta. For Service Ph.: 433-3124

Good News for Beef Eaters!

IN OUR NATION OF BEEF EATERS, THOSE WHO EAT SAFEWAY BEEF ARE AMONG THE MOST FORTUNATE.
AND NOW IS THE TIME TO STOCK UP ON THE CUTS OF SAFEWAY BEEF YOUR FAMILY PREFERS.
THIS IS TOP QUALITY GOVERNMENT-GRADED BEEF, CLOSE-TRIMMED TO REMOVE EXCESS BONE AND FAT, AND TO GIVE MORE TENDER EATING MEAT FOR YOUR MONEY.
EVERY CUT IS UNCONDITIONALLY GUARANTEED TO PLEASE YOU.
COME CHOOSE A VARIETY.
GET EXTRAS TO STOCK YOUR FREEZER.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

Лиш за $1.00 можете виграти
Один з
5 АВТОМОБІЛІВ

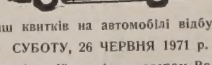

Розиграш квитків на автомобілі відбудеться в
СУБОТУ, 26 ЧЕРВНЯ 1971 р.
в єпархіяльній оселі над озером Вобман.
Чеки чи грошові перекази за квитки треба виставляти на:

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESAN RECREATION BRANCH
P.O. Box 6330 — Postal Station C
Edmonton 20, Alberta

Please send me .... tickets at $1 per ticket on the 1971 Car Raffle.
Enclosed is my remittance (either cheque or money order).
Name ....
Address ....
....
Telephone ....
This sweepstake is conducted by the Ukrainian Catholic Diocesan Recreation Branch under the authority of the Government of the Province of Alberta.

КВИТКИ НА АВТОМОБІЛІ можна набути в кожного члена:
Української католицької парафії в Алберті.
В КРАМНИЦЯХ ВАШОГО МІСТА, де у вікні є виставлена афіша про розиграш.
Any member Ukrainian Catholic Parishes and Businesses Displaying Poster in your town.

«БОРОТЬБА З ЦЕРКВОЮ ОЗНАЧАЄ БОРОТЬБУ З КУЛЬТУРОЮ»

(закінчення з 2 стор.)

лення. Ну, що ж, у такому випадку космачани мають право апелювати до світової громадськости. Є ще ОН, ЮНЕСКО. Космач — це культурна цінність не тільки українського, але й світового масштабу. Космацька писанка давно дістала признання в усьому світі.

На II сесії генеральної асамблеї ЮНЕСКО українська делеґація підтримавши «Основний проєкт взаємного визнання цінностей», заявила: «Україна, як і інші соціялістичні країни, має великий досвід в організації освіти, науки і культури і охотно поділиться цим досвідом».

Годі сказати, що це брехня. Але і не правда. Це півправда — продукт півосвіти. Нехай українська делеґація поділиться досвідом півосвіти — освіти на знищених традиціях. Нехай розкаже, що фолкльор в Україні зберігся тільки там, куди не дібрався атеїстичний культуркампф. Нехай розкаже про найстарше в Україні розп'яття, скинене з висоти 8 метрів, про художників, що спалюють картини, про режисера, що обкрадає музеї і про українського інтеліґента, якому це байдуже. І нехай розкаже, нарешті, про любчиків, тих, що палили музеї за Сталіна і тих, що спалили тепер книги в Успенській церкві.

Хто ти?

Широка чаша між горами, а в ній Космач — таке неподібне на інші село. Тут я зрозумів: Космач завжди буде неподібним, завжди матиме своє обличчя. Цих людей ніколи не розкладуть матеріялізмом. Матеріяльне ніколи не було для них головним — ані коли будували хату, ані коли йшли в опришки, ані тепер — коли йдуть на сезонні заробітки в далекі країни. Люди в цих горах володіють подиву гідною згідністю одухотворювати все довкола себе. Мізерні заробітки, вічне блукання по сезонних роботах — кажеться, що від такого життя можна навіки забути про Довбушівську церкву. В Космачі про неї говорять завжди.

Вперше я почув про вкрадений іконостас в автобусі Коломия — Космач. А потім у кожній хаті: «Осиротили нас».

Є мільйони людей з вищою освітою, які все знають, але нічого не мають — нічого святого. Чи треба доказувати, яким духовим капіталом на цьому духовому згарищі являються космачани, які почуваються сиротами без Довбушівського іконостасу?

Мізерні заробітки, але ніхто не тішиться, що серед села виросла вишка нафторозвідників. Всі просять Бога, щоб нафти не найшли. Ні, Космача не купиш матеріялізмом. Тут не продадуть права первородства за сочевичну юшку.

Ми забороняємо їздити на мотоциклі по заповіднику, щоб не порушити атмосфери, необхідної для нормального існування, скажімо, рідкісних птахів. У заповіднику не можна нічого змінювати. Коли ж ми зрозуміємо, що Космач також заповідник, тільки тисячу раз дорогоцінніший?

Любчики вспіли зробити багато. З речей, зібраних для Довбушівського музею, залишилось небагато. Ухвалу сільської ради про відкриття музею ліквідовано. Космачанам не помагає ніхто, крім декількох ентузіястів. Але вони не піддались. Всі готові знову віддати свої родинні реліквії в Довбушівський музей — щоб лише була ґарантія, що вони знов не зникнуть. І всі готові знову вимагати вкраденого іконостасу, не зважаючи на залякування «націоналізмом».

Рік 1969. Гірським плаєм спускається в долину весілля, — медовий дзенькіт дзвіночків, коні обвішані мідними келестами, невимовно буйне гільце попереду, на першім коні, таке буйне, що за ним не видно їздця, далі князь у непорочно-білім одягу, з барткою в руці.

Гільце . . . Дерево життя . . . Символ безсмертя. Його держить перед собою немолодий чоловік. Адже це символ його безсмертя. Він об'їхав півсвіту, бачив пекло за полярним колом, але не втратив свого обличчя, не став чуваком, повернувся космачанином. І ось він знову держить у руках деревце — таке саме, як держали його предки за Довбуша. Він не випустить із рук свого дерева життя. Це-Космач.

Я повернусь ще не раз у ці гори — набиратись сил, учитися спротиву, пізнавати себе, шукати відповіді на питання: «Хто ти?»

Тільки ми повинні зробити все, щоб було куди повернутись, щоб жив Космач, бастіон українського спротиву.

Січень 1970 року

INTERTRADE EXPRESS CORP.

НАЙПЕРШЕ ВАМ СКАЗАЛА — А ТЕПЕР ВАШІ РІДНІ ТО ПІДТВЕРДЯТЬ

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ В УКРАЇНУ

Вони є найкращим дарунком. Спеціяльні рублі мають чотири рази більшу вартість як звичайні рублі. Ваші рідні можуть за них купити, що захочуть за малу частину звичайної ціни — на справді за одну четвертину нормальної ціни або навіть за менше. Деякі товарі можна купити за спеціяльні рублі так дешево, що їхня вартість виходить за одного доляра на 10 рублів. Напишіть до нас, або телефонуйте й ми вишлемо вам **АБСОЛЮТНО ДАРОМ** наш новий ілюстрований каталоґ. Ви тоді переконаєтеся, що СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ є найкращим дарунком. Достава товарів додому протягом 3-4 тижнів. **Ціна $2:13 за один спеціяльний рубель.**

АБСОЛЮТНО НІЯКИХ ДАЛЬШИХ ДОПЛАТ. Ви можете післати суму, яку забажаєте. **ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНІ.**

Замовляйте тепер
Замовляйте лиш через

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

ЖАДАЙТЕ НАШОГО НОВОГО ДАРОВОГО КАТАЛОҐУ.

ВАЖЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Наша спеціяльність: замовлення на автомобілі та апартменти.

ПЕРШИЙ РАЗ!

ПРЯМІ ПОЛЬОТИ В КИЇВ

★ БЕЗПЛАТНО — 66 Фунтів багажу
★ БЕЗПЛАТНО — Ручна сумка
★ БЕЗПЛАТНО — Напитки на літаку

ГРУПОВІ ТУРИ ПО РІЗНИХ МАРШРУТАХ, включаючи слідуючі міста:
КИЇВ - ЛЬВІВ - ТЕРНОПІЛЬ - ЧЕРНІВЦІ - СОЧІ, - ОДЕССА

ГРУПИ ВИЛІТАЮТЬ З КАНАДИ:
20 травня – 3 червня – 11 липня – 4 серпня
24 травня – 29 червня – 17 липня – 17 серпня
27 липня – 22 серпня

РІЗНІ ЦІНИ, починаючи від $875 з Едмонтону і Келґарі

Важливе!

Через то, що кількість місць на літаках обмежена, ви повинні зложити завдаток не пізніше 90 днів перед виїздом. Наприклад, якщо ви бажаєте їхати 11-го липня, ви повинні зложити завдаток **не пізніше** 11-го квітня.

За дальшими інформаціями звертайтеся до:

East-West Travel,
10553A - 97 Street
Edmonton, Alberta
Ph.: 424-9907; 422-1468

Inter-Nation Travel,
1605 Centre Street North,
Calgary, Alberta
Ph.: 276-1905

PLEASE SEND ME DETAILED INFORMATION

NAME ....

ADDRESS ....

PHONE ....

Вісті з Едмонтону

«Ви маєте зробити більше» — каже вчитель учням-відмінникам

«Не задовольняйтесь тим, що вам ваші батьки кажуть вивчати і зберігати українську мову; ви можете і маєте зробити більше, ніж ваші батьки», сказав учитель Василь Кобилюк едмонтонським учням — відмінникам.

Шкільна Рада місцевого відділу КУК і Український клюб минулої неділі організували вечірку на пошану українських учнів вищих кляс середніх шкіл, що здобули високі оцінки в навчанні. До них, як майбутніх провідників, сказав слово голова відділу КУК п. Роман Осташевський; їх, як майбутніх студентів, вітала студентка Люба Бойко.

Палку промову до учнів сказав учитель В. Кобилюк, уроженець Алберти. «Не дивіться тільки в минуле; дивіться в майбутнє. Ваші батьки зробили, що могли; ви можете зробити більше», сказав він.

Українську мову в Канаді, сказав він, збережемо, коли будемо зберігати не тільки мову. Українці Канади, бувши канадцями, себто громадянами Канади, мусять мати національне почуття українства. Не тільки в хаті, а всюди можемо говорити українською мовою; хай усі нас знають, що ми українці. Наші посли, сказав В. Кобилюк, повинні брати собі приклад з Б. Ганущака, який виголосив промову українською мовою в Манітобській леґіслятурі.

«Не розумію, чого хтось має соромитися свого українського роду і заздро поглядати на інших? Український народ на своїх руках не має невинної крови інших народів, а інші її мають».

Коли різні службовці в різних шкільних радах кажуть нам, що української мови можна навчати, коли є 15 учнів, а другий раз — 20 учнів, а третій раз — 30 учнів, то це свідчить про нашу завелику поблажливість, не здатну на рішучий спротив.

Збереження української мови не може бути ізольованою справою. Мусимо рішуче виступати проти всіх проявів дискримінації; мусимо поправити також політично-економічне становище українців Каади, сказав промовець.

«Пам'ятайте: хто хоче у вас забрати національне почуття, той тиран; хто гне шию, той раб; хто не протестує, той боягуз; хто цього почуття вже не має, той мертвий».

Головним промовцем був професор Іван Лисяк-Рудницький. Вітаючи талановитих учнів, він бажав їх успіху в дальшому навчанні і в житті. Є — сказав він — різниця між вами і вашими батьками. Ваші батьки були українцями, бо не могли не бути ними; ви маєте перед собою вибір: зробіть його з відповідальною свідомістю. На цю пору молодь проходить добу замішання передусім через брак ідеалів. Зацікавлення справами України і бажання допомогти їй може бути гарним ідеалом у вашому житті, сказав проф. Рудницький.

Театральна заля університетського будинку Об'єднання студентів, де відбулася вечірка, була повна. Серед бл. 500 осіб були учні, їхні батьки, представники громадянства. Між гістьми був Владика Ніл.

Після короткої, але гарної мистецької програми (хор СУМК, капеля бандуристок СУМ, сопрано п-і Є. Андерсон, танцювальний ансамбль «Черемош») була гостина для всіх учасників.

Вечіркою керувала п-а Марія Фляк.

Дбати про духовні покликання

У неділю 21 лютого відбулися загальні збори парафії св. Юрія Побідоносця.

Збори відкрив голова церковного комітету І. Руданець, передаючи провід зборами пароховi о. В. Тарнавському. В президії зборів були о. Е. Камінський, В. Гринчук, І. Руданець та В. Татчин. Секретарювали інж. З. Васараб і Е. Крумшин.

У звітному році парафія звернула окрему увагу на важливе питання нашого поселення у вільному світі: скріплення основ нашого релігійно-обрядового життя. Тільки рідна Церква може допомогти нам зберегти себе дітьми свого народу. І тому всю працю спрямовувано в тому напрямі, щоб релігійно-обрядове освідомлення не минуло ні одного члена нашої парафії. Правда, треба дбати і про фінансову сторінку парафіяльного життя. Все ж не в грошах справа, а в духовості, і то рідній.

Головним тоном загальних зборів було дбати про те, щоб серед українських родин вирощувати духа покликань до духовного стану в нашому народі. Коли матимемо рідних священиків, забезпечена буде рідна майбутність. Загальні збори вирішили пропагувати справу покликань до священичого стану.

В минулому році, як подає фінансовий звіт, парафія мала 37,382.84 дол. приходів та 34,566.49 дол. розходів.

До церковного комітету на 1971 рік вибрані: І. Руданець — голова, Е. Крумшин — заступник голови, інж. З. Васараб — секретар, В. Татчин — скарбник, Т. Фалик — господар; члени: П. Кравчук, С. Шкоропад, Н. Шрам та І. Хмелик; контрольна комісія: І. Біденчук, М. Лаврин та С. Сумка.

З'ясовуючи плян праці в поточному році, о. В. Тарнавський звернув окрему увагу на молоді подружжя парафії. Торік зорганізовано доростаючу молодь у Товариство св. Юрія. Сходини та дискусії допомагають молоді краще пізнати духа рідної Церкви, її історії, обряду тощо. Майбутнє парафії залежатиме в першій мірі від молодих подружь парафії. Тому й основним тоном праці парафії буде якнайтісніше зв'язатись з молодими родинами парафії, щоб в цьому контексті усвідомлювати їх про важливі завдання, які їх ждуть у недалекому майбутньому.

Без Божої помочі нічого не вдіє людина. Тому годиться сказати, що молитва в намірені парафії — це один із важливих обов'язків кожного парафіянина. До тієї молитви о. парох закликав не лише учасників зборів, а через них теж усіх парафіян.

Річні загальні збори парафії Пресв. Євхаристії

На недавніх річних загальних зборах парафії Пресвятої Євхаристії були подані звіти з минулорічної діяльности, вибрано церковний комітет і обговорено плян на цей рік.

На предсідника зборів обрано п. М. Страшка, на секретаря — п. В. Духнія.

Звіти. Секретар церковного комітету п. А. Пилипів сказав, що торік відбулося 14 сходин. Церковний комітет помагав відділові ЛУКЖ у веденні кіоску на літній виставці, вставив до церкви нову систему опалювання за 8,700 дол. та полагодив при допомозі членів ЛУКЖ і БУК та їх управ багато інших справ в часі минулого року. Зрештою, вся діяльність у подробицях записана в протоколах, сказав п. А. Пилипів.

Скарбник п. Т. Раско сказав, що на церкві ще є довгу 39,485.15 дол. Останнім часом заплачено «форнеси». На цю ціль відділ ЛУКЖ дав три тисячі, а чотири тисячі на запровадження в церкві й залі деяких поправок. Парафія уфундувала двоособову кімнату в Домі пенсіонерів. На сплату «морґеджу» заплачено понад 6 тисяч. Учасники зборів, а теж парафіяни одержали докладний фінансовий звіт на окремій картці.

Голова церковного комітету п. М. Кітура подякував о. пароховi Я. Федуникові, членам управи, парафіяльним організаціям та всім членам парафіянам за співпрацю.

П-і И. Кулеба, голова відділу ЛУКЖ, вказала на активність ЛУКЖ, на гарну співпрацю всіх організацій нашої парафії та підтримку, яку дали вони для відділу ЛУКЖ; водночас подала список побажань ЛУКЖ (помалювати залю, поправки в кухні, вставлення нового котла на гарячу воду) і на це передала від ЛУКЖ чотири тисячі.

Голова відділу БУК п. В. Духній сказав, що організація має 22 членів. Відбуто 18 сходин, улаштовано імпрези теж загальногромадського характеру. 3 квітня 1970 в залі УНО організовано прилюдну доповідь «Проблема Києво-галицької патріярхії під сучасну пору». Доповідачем був визнаний діяч д-р З. Гіль із Трентону, ЗДА. Як День матері, так забава в «Гілл-Крест Контрі Клаб» пройшли успішно та поширили працю нашого відділу на загальносуспільну площину.

Відділ БУК уфундував двоособову кімнату в Домі пенсіонерів, замовив для церкви два «павуки»: великий в середній бані і малий у святилищі, над престолом. «Павуки» з Німеччини — це спеціяльний проєкт відділу в році.

Обидва звіти — ЛУКЖ і БУК — прийнято рясними оплесками.

Нова управа. На зборах вибрано церковний комітет на 1971 рік: кол. голова — П. Головатий, голова — п. М. Кітура, заступники — п. Е. Кардинал і п. В. Бойчук, секретар — п. А. Пилипів, скарбник — п. Т. Раско, члени управи — з уряду всі кол. голови церковного комітету: М. Страшок, И. Щербанюк, Дж. Клодій та голови ЛУКЖ, БУК, УКЮ і Марійської дружини дівчат.

Є теж підкомітети: соціяльний, виставовий, телефонний, недільна таца, братчики, церемонієри, диригент хору і дяк — Е. Єлиняк, дяки — А. Хомляк, І. Січкарик, на читачих Служби Божих — д-р М. Снігурович і Гр. Порохівник.

Номінаційна комісія: о. парох (з уряду), М. Страшок, Г. Порохівник, И. Щербанюк та голови ЛУКЖ, БУК, УКЮ Марійської дружина і Дому пенсіонерів; контрольна комісія: д-р М. Снігурович, інж. Ю. Чорнодоля, М. Страшок, Гр. Якимечко, С. Нагуляк, П. Гук.

Вирішено якнайскорше направити дах церкви, сплатити борг за «форнеси» і виконати роботу, запропоновану відділом ЛУКЖ.

Подякувавши церковному комітетові за всю працю, яку він разом із парафіянами в минулому році вклав у розбудову життя парафії, о. парох Яр. Федуник побажав новому комітетові Божого благословення й помочі в сьогорічній праці.

ЛУКЖ І БУК

Відділ ЛУКЖ парафії Пресвятої Євхаристії напередодні Йордану улаштував спільний парафіяльний щедрий вечір. Було бл. 200 осіб; прийшли зі своїми дітьми, щоб разом, як одна родина, відсвяткувати щедрий вечір.

Присутніх привітала голова відділу ЛУКЖ п-і И. Кулеба, як господиня імпрези; о. парох поблагословив просфору та зложив святкові побажання парафіянам. В час вечері співали багато коляд.

На сходинах парафіяльного відділу БУК обговорено плян річних загальних зборів.

о.Я.Ф.

ВИБИРАЮТЬ УПРАВУ ВІДДІЛУ ЛВУ

На загальних зборах едмонтонського відділу ЛВУ, що відбулись 14 лютого в залі катедральної парафії св. Йосафата, вибрано управу на цей рік у такому складі: голова М. Сус, заступник голови інж. М. Когут, секретарі М. Шмігельський та М. Соханівський, організаційні референти С. Босчко, О. Лесів, О. Зинич, скарбник — О. Коціль, референт зовнішніх зв'язків О. Татчин, кольпортер О. Дніпровий, члени управи І. Хома, О. Цинцар, Р. Чучман, С. Мацур, інж. Б. Рунчик, М. Шрам, Г. Зинич; суспільна опіка: І. Хмелик, І. Мазурик, В. Думанський; контрольна комісія: д-р В. Григорій Процьків — секре- юк; товариський суд: В. Стебельський, М. Варава, В. Татчин.

По звітах управи та дискусії над звітами, уділено абсолюторію дотеперішній управі та висловлено признання за віддану працю голові д-рові В. Гиракові та всім членам управи.

М. Сус, новообраний голова, закликаючи до співпраці, сказав, що треба приєднувати молодих членів до відділу ЛВУ.

Катедральна парафія вибирає комітет

Парафіяни катедрального собору св. Йосафата вибрали на 1971 рік церковний комітет у такому складі: д-р Іван Смульський — голова; Михайло Шевчук — перший заступник голови, Олекса Броца — другий заступник голови; Євген Апонюк та Андрій Савчин — секретарі; інж. Михайло Бойко — фінансовий секретар; Григорій Панасюк — господар; члени: д-р В. Байрак, д-р М. Вареница, д-р Р. Дмитрук, О. Жарський, О. Король, В. Кульчицький, д-р Б. Кузик, Ів. Лагола, Н. Олійник, д-р Я. Онуферко, Р. Осташевський, В. Паїк, Т. Папірник, Л. Пастушенко, М. Поренчук, Д. Прокоп, П. Прокопів, А. Прийма, К. Смолик, В. Саґанський, Ю. Хаба, В. Федина; контрольна комісія: суддя П. Грещук, П. Кул, А. Маїк.

Збори відбулися 21 лютого. На тих обговорено поточні справи катедральної парафії.

Конференція вчителів

Минулого тижня в едмонтонській школі ім. Л. Сен-Лорана була дводенна конференція вчителів української мови. Доповідачами були д-р Б. Білаш з Вінніпеґу і п. Василь Кобилюк, голова Асоціяції вчителів української мови.

Участь у конференції брало 35 вчителів.

На пошану нового митрата

В едмонтонському катедральному соборі св. Йосафата в неділю 14 березня, в час архиєрейської Літургії, що почнеться о 12 годині опівдні, відбудеться церковний обряд нагородження митрою новопризначеного митрофорного протоієрея о. д-ра Михайла Сопуляка. Митру вручить Преосвященний Владика Ніл.

Зараз після Ліутргії, о першій годині в УНДомі, 9616 - 109 авеню, почнеться бенкет. Діловий комітет, що порозсилав особисті запрошення, подає до відома, що за посередництвом парафій та організацій запрошується всіх з Едмонтону й околиці на це торжество. «Прохаємо взяти особисту участь у цьому святкуванні та заохотити членів Вашої організації. Радо приймемо Ваш письмовий привіт», каже повідомлення. Головою ділового комітету є д-р М. Снігурович; секретарем — о. Б. Снігурович.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 7 березня:

о 3 год. попол. в Ювілейній авдиторії, 114 вул. - 87 авеню: концерт «Українська шкільна молодь — Тарасові Шевченкові» (організує відділ КУК при співпраці Шкільної Ради). Вхід: 2 дол. і 1 дол. (для учнів).

* * *

від 2 до 5 год. попол. в авдиторії школи ім. св. Миколая, 38 вул. - 115 авеню: весняне чайне прийняття ЛУКЖ парафії Покрова Пресв. Богородиці (Беверлі).

* * *

Понеділок, 9 березня:

о 8 год. веч. в Домі українських пенсіонерів, 11435 - 65 вул.: засідання Ради директорів і членів дорадчого комітету.

* * *

Вівторок, 10 березня:

о 8 год. веч. в залі парафії Пресв. Євхаристії: засідання членів єпархіяльної управи БУК та голів місцевих відділів.

* * *

Субота, 13 березня:

7:30 вечора в катедральній авдиторії св. Йосафата річні загальні збори єпархіяльної вакаційної оселі (запрошують батьків дітей з Едмонтону й околиці).

* * *

Неділя, 14 березня:

2:30-5:00 попол. весняний чай у парафії св. Володимира.

* * *

від 4:30 до 7:00 веч. в культурнім центрі ім. св. Василія, 10819 - 71 авеню: традиційна українська вечеря.

* * *

Неділя, 21 березня:

о 7 веч. в УНДомі: річні загальні збори УНДому.

«БОРОТЬБА З ЦЕРКВОЮ ОЗНАЧАЄ БОРОТЬБУ З КУЛЬТУРОЮ»

«ХРОНІКА СПРОТИВУ» ВАЛЕНТИНА МОРОЗА (5)

Нові «традиції»

Це — стихійна творчість. А є ще організована, так звана «самодіяльність». Останнім часом взялись за творення (!) нових традицій. Посипались словосполучення, одно від одного безглуздіше: дім щастя, свято трудової весни...

Творити традиції так же безглуздо, як і робити культурну революцію. «Культура» і «революція» — поняття несумісні, протилежні. Культура означає багатовікове визрівання — процес, якого приспішити неможливо. Всяке революційне вмішування тут нищівне: традицій не творять. Вони творяться на протязі століть. Можна зігнати людей до клюбу і проголосити якесь ідіотське свято свинарів або доярок, замість Великодня — але святом воно не буде. Буде ще одне колгоспне зібрання і ще одна пиятика після того. Для свята не вистачатиме духового змісту, атмосфери — а вона настоюється не одне століття. Атмосферу Різдва, Великодня в українському селі скалічили, замутили. Вже й забулось, що воно таке — Різдво...

Тепер хочуть затикати вакуум ширвжитком:

«Щедрик, щедрик, щедрівоньки,/ потелились корівоньки,/ та й на фермі потелились,/ теляточка народились./ Будем ростить тих тестаток./ То колгоспна росте ляток —/ то колгоспників докаса,/ для народу — масло й м'ясо». («Щедрівки», Київ, 1968).

Справді — коров'ячий фольклор. Це коров'яче пре звідусіль — вистачає споглянути на опудала в «українських» строях на «самодіяльній» сцені або почути «манеру» їх співу.

Треба поїздити по цій пустині, щоб зрозуміти цінність такої неторкненої структури, як Космач, у сучасній українській безструктурності! Треба побачити ці свята, зведені (чи то весілля, чи день народження) до однакової пиятики, щоб зрозуміти, який це скарб — гуцульське весілля, де збереглась уся традиційна обрядовість. У сучасній українській безликості «фольклор» зміняється після кожної газетної постанови. Херсонська самодіяльність співає ту ж пісню, що й чернігівська, а ми байдуже спостерігаємо загибіль села Космач, села із своїм обличчям, можливо, найвиразистішим, найсамобутнішим в Україні.

Хрести, церковні книги

Любчик ще живе. В 1969 р. у Жидачеві Львівської області скинули при будові автостанції з висоти 8 метрів дерев'яне розп'яття з 15 століття, найстарше в Україні. Кожнорічно на весняних ярмарках у Косові банди т.зв. «активістів» б'ють писанки (про те писала «Комсомольська правда»). Вони ж ночами за 25 карбованців добивають останні хрести на перехрестях Західної України, хрести волі, поставлені на пам'ятку скасування панщини.

У листопаді 1969 р. троє невідомих у міліцейському одязі зайшли в Успенську церкву у Львові, винесли старовинні книги на двір і спалили. Знову спалили. І знов українські цінності. Хто спалив? Цього дізнатись неможливо. Акти про спалення замкнув у сейфі голова обласного філіялу Товариства охорони пам'ятників історії і культури Кудін. Їх не могли побачити навіть працівники товариства. Дивне товариство. Щось тут неясне, кого вони захищають: історичні пам'ятники від підпалювачів, а чи підпалювачів від гніву громадськости? І взагалі: чи не формуються керівні кадри Товариства по тому ж принципу, що й уповноважені в справах Церкви в Івано-Франківському?

Створюється враження, що вони виявляють зацікавлення не стільки до пам'ятників культури, скільки до людей, що цікавляться пам'ятниками культури. Списків пам'ятників не спішаться складати, зате списки людей, що цікавляться ними, складено давно... На рахунку Товариства більші суми, одначе на реставрацію і збереження старовини витрачається дрібниці.

Космачани писали всюди. В Україні їм не поміг ніхто, — в Україні, яка хвалиться, що має 100 тисяч наукових працівників і більше, ніж Англія, студентів на душу насе-

(закінчення на 3 стор.)

Господарська революція в Китаї: що там, власне діється?

Гортаючи сторінки впливового німецького тижневика «Дер Шпігель», я натрапив на величеньку статтю, що кидає нове й цікаве світло на недавні кількарічні події в Китаї та на їх наслідки в економічній, політичній та освітній ділянках велетенської держави. Нижче подаю авторизований, трохи скорочений переказ цієї статті для інформації та критичної розваги шановних читачів «УВістей» — ТГЛ.

У вереску та реві мас чотирирічна велика китайська пролетарська культурна революція породила нову людину, яка твердо, рішуче і безкомпромісово заявляє:

«Ми готові перевернути старий світ догори ногами, розтрощити його на дрібні скалки, стерти його на порох, створити хаос і велике безладдя. Чим більше безладдя — тим краще!» Таке вимлювали студенти пекінського університету Тзінгуа влітку 1966 р. на стінах будинків. На руїнах старого вони хотіли будувати новий світ.

Фанатична молодь з червоними пов'язками на рукавах скаженіла на майданах, тероризувала дорослих, обпльовувала професорів і секретарів партії, била міністрів і черниць, — волочила їх, з шапками ганьби на голові, вулицями міст.

Молодечі наповпи грабували осередки партії, плюндрували музеї, споганювали пам'ятники багатотисячолітньої культури найчисленнішого народу земної кулі. Маси демонстрантів, озброєні дрючками, списами та мечами, дико кидалися одна на одну.

Із закам'янілим обличчям увесь нарід ранком, опівдні і ввечері деклямував догми свого новітнього рятівника Мао Цзе-дуна. Стінні газети, сповнені лайки та викривань покрили фасади будинків, друки вулиць і стовбури дерев. У всій країні школи припинили роботу на два, а університети — на чотири роки.

Червоногвардійці — так називала себе бунтівлива молодь — напали на британську амбасаду в Пекіні і підпалили її. В своїх стінних газетах молодий нарід Мао Цзедуна передрікав насильну смерть «скаженим псам капіталізму».

Громадяни Заходу тремтіли зі страху. Їм виглядало, що вони мали скінчити своє життя, чистячи черевики своїх косооких володарів — китайців. Совєтські маршали побачили нагоду позбутися привиду запобіжною ядерною війною — думка, якій присвячував свою увагу також американський президент Джон Ф. Кеннеді.

І справді здавалося, що найбільший нарід землі стрімголов валився в яму громадянської війни й анархії. Відчувалося, що знову наступала пора свавілля військових важажків і великих селянських повстань.

Сьогодні, чотири роки після вибуху так званого зганьблення культури, виявляється, що апокаліптичні пророцтва були фальшиві, що страх за існування був незмірно перебільшений. Замовкли крики вуличних демонстрацій; здається, улігся сказ галасливих юрбищ; в недавній хаос вступає новий порядок.

Вищі школи Китаю — розплідники червоних гвардій — скінчили свою чотирирічну перерву і декілька місяців тому знову почали працювати. Студенти Тзінгґуа, які в 1966 р., хотіли стерти світ на порох, сконструювали в 1970 машину для різання сіліцію, що стала одним з найважливіших досягнень китайської електронної індустрії.

Китайські амбасадори, відкликані додому в час культурної революції, повернулися на свої закордонні посади. Пекінські дипломати, які в Лондоні в 1967 р. дошками з парканів билися з поліцією та демонстрантами, повернулися у червні 1970 р. назад і на трибунах Аскотського іподрому, в стилі, піднімали чарки за здоров'я королеви Єлисавети в день її народження.

Не зважаючи на культурну революцію, Китай — єдина соціялістична країна вільна від чужоземних боргів. Закордонна торговельна валюта Китаю — одна з найстійкіших у світі. Вона, у великій мірі, покрита золотом та частково обмінна: китайські банки Лондону та Гонконгу обмінюють її на доляри за найвигіднішим курсом.

Здається, що в чотири роки після вибуху культурної революції, 77-літньому «великому керманичеві» Мао справді вдалося спрямувати спущену тоді з ланцюга масову енергію у велетенську, всенародну господарську революцію. Ця економічна революція має риси далекої майбутньої утопії, яка, не зважаючи на це, робить Китай завтрішнім великим партнером світової торгівлі.

Китайська культурна революція була першою перемогою, у будь-якій соціялістичній країні, здобутою над новою клясою комуністичних партійних службовців, перемогою над шаром апаратників, який доконавши буржуазію, посів усю повноту влади та пов'язаних з владою привілеїв. Це проти комуністичних апаратників, нових гнобителів китайського народу, проголосив Мао нові вартості: спонтанність, безкорисливість, рівність.

Навіть найбільш неупередженим спостерігачам здавалось сумнівним, чи Мао Цзедунові вдасться, засобами такої пекельної музики, пустити в хід господарство велетенської країни.

„Шпіґель" спробував упорядкувати різну інформацію про сьогоденний Китай. Він опитував західних мандрівців з часів культурної революції (найвищим пунктом була подорож двох представників „Шпіґеля" через п'ять китайських провінцій), купців, дипломатів, журналістів та західніх прихильників Мао. Також підлухувались радіопередачі, перевірялись китайські газети, радились із професійними знавцями Китаю.

Перший, вловилий, наслідок: у Китаї тепер триває велетенська виробнича битва, яка повинна поставити недорозвинену рільничу країну на рівень сучасної промислової держави.

Другий — непевний, схематичний — наслідок: переміщення народної свідомости Китаю зазнало великих змін — розвинулась спонтанність, перед якою відступають інтереси панівної кляси й самої партії на задній плян.

Виробнича битва проходить не під знаком рентабільности і прибутку, не за схемами централістичної плянувальної бюрократії. Вона — вперше у будь-якій соціялістичній країні — керується місцевими революційними комітетами.

За «Шпіґелем»
11 січня

«МИ ХОЧЕМО ЗАЛИШИТИСЯ УКРАЇНЦЯМИ»

РОЗМОВА З ДВОМА ЕДМОНТОНСЬКИМИ СТУДЕНТАМИ

«Ми хочемо залишитися українцями», сказала едмонтонська студентка Наталка Хом'як. Такої лінії, сказала вона, дотримується місцевий університетський клюб українських студентів і Союз українських студентів Канади.

Наталка Хом'як і Любомир Маркевич висловлювали свої погляди в радіоінтерв'ю, яке недавно провів з ними п. Гр. Порохівник.

Чому так мало студентів українського роду належать до українських студентських клюбів? «Це дуже складне питання, і нема однієї причини, чому українські студенти не належать в більшому числі до українського клюбу», — сказала Н. Хом'як. «Мусимо подивитись загально на суспільність Канади, бо ж це має великий вплив на українську спільноту. Ми живемо серед суспільности, де найвищою ціллю є заробити багато грошей, щоб придбати собі хату, авто, телевізію і мати високе конто в банку. Живемо серед суспільности, де вчать дітей, що Канада є країною, основаною двома національними групами: англійцями і французами. Далі не вчать нічого про інші національні групи, що дуже тяжко працювали над розбудовою Канади. Ми живемо серед суспільности, що насміхається зі своїх національних меншинних груп: українців, італійців, індіян, ескімосів тощо».

«А щоб видряпатись на високе становище в цій суспільності, то кандидат на таке становище мусить бути «канадцем». А хто ж такий «канадець»? Це в основному англо- або французькомовна особа, яка належить до протестантського або римо-католицького віровизнання. Угорі нема місця для українців ні для інших національних меншинних груп. Цей чинник має великий вплив на наших українців. І тому ми зустрічаємось з великою кількістю наших братів з почуттям меншевартости. Подивіться скільки українців змінили свої прізвища!»

«Так само мусимо подивитись на нашу українську спільноту, щоб зрозуміти, чому українські студенти не включаються до суспільної праці для цієї спільноти. Ми, на жаль, стверджуємо ще й тепер сумний факт поділу української спільноти на віровизнаневі та інші групи і маленькі групочки. Такий самий поділ можна побачити і серед українських студентів. Правда ці поділи вже не грають великої ролі, але вони існують».

Студент Л. Маркевич сказав, що «в останньому році українські студенти були доволі активними. Вліті 1970 року в Едмонтоні працювала суспільна працівниця-студентка Ганна Галан, і разом з нею ми організували в серпні минулого року конференцію проти тез IV тому королівської комісії двомовности і двокультурности».

«Скоро будемо мати в Альберті провінційні вибори. Отже, прийшов час, щоб наші політичні провідники, зокрема кандидати на послів до провінційного парляменту, до міських і шкільних рад дотримували своїх обіцянок з-перед виборів і проявляли свою діяльність конкретними діями в користь української спільноти».

Українську мову шанувати мають не тільки студенти. «Вже найвищий час, щоб ми почули від послів і радних українську мову, якою треба дорожити. Ми хочемо бачити також усіх провідників українських організацій, товариств та установ при тісній, спільній співпраці, щоб усі ми бачили конкретні осяги для всієї української спільноти», сказав Л. Маркевич.

Phone 422-2606 Phone 424-2462
MONTGOMERY TIRE SERVICE LTD.
COMPLETE TIRE SERVICE
New and Used Passenger, Farm and Truck Tires
Jerry Montgomery Res. 475-4123
10212 - 96 STREET EDMONTON, ALBERTA

BAYDALA Drug Stores
- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (40)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Велике діло, що мене з консисторського канцеляриста генеральним писарем зробив, першим при собі, значиться, чоловіком! Не будь у мене снаги, генерального пера не встромив би в руку. Але, що я таке при нім? Ні то син, ні то пахолок». А піди-но ти, Пилипе, а зроби-но ти, Пилипе! «Так раз-у-раз. Знаряддя я у його руках, більш нічого. Послушне знаряддя в гетьманових руках. А як приманює мене! Все мені тую булаву показує, мовляв, по моїй смерті може вона тобі припаде, тобі, або Войнаровському».

— — — — — — — —

Орлик хвилювався. Сердився, що гетьман затаїв перед ним свої зв'язки з княгинею Дольською. «Єзуїт Заленський і болгарський митрополит - розстрига більше в нього віри мають, ніж я. А тринітар?»

Орлик пригадав собі нинішню пригоду зі шпигуном, котрий ніби то в холодній сидить. «Але під вартою, щоб йому волос з голови не злетів». Комедія, котра могла скінчитися трагічно. Чи не скінчиться трагічно ціла тая велика комедія, котру старий гетьман затіяв?

— — — — — — — —

Раб бунтувався проти власти господина свого. Вічна залежність, безнастанний послух, посвякчасна тінь, у якій йому доводилося ходити, бо велетень Мазепа тую тінь на його постать кидав, пройняли болем його палку, честилюбну душу.

«Гарно! Реґіментар ти єси, а ми підчинені тобі міністри, маємо слухати тебе і сповняти прикази свої вірно... Так скажи це. Не крийся, скажи, що ти деспот, що монархію в гетьманату робиш. А то він так м'яко прибрав нас у свої руки і крутить нами, як куклами в вертепі. Танцюємо на його шнурку. Тю!»

— — — — — — — —

Кинув Ломиковського письмо на стіл.

«Такі поважні старшини, а не бачать того. Пишуть, не знаючи, що він диктує їм. Наскучило дивитися на те. Страшний чоловік. Петро тілом, а він духом старший. Духом своїм поневолює нас».

Орлик бунтувався проти перемоги Мазепиного духа. Ще раз гадками в тую ніч вертав, коли від гетьмана з тайною на печерський двір побіг і гроші нищим роздавав, щоб молилися до Бога. Мало на якогось чоловіка не знав. Лежав серед дороги, як колода. І йому гріш у долоню вткнув. «Молися, щоб Господь устроїв усе по добру». Не прийняв. Він не нищий. «А чогож ти тут лежиш?» До «Києва вмирати прийшов. Вмерти не можу. Може, тут Бог смерть мені пішле».

Хотів упевнитися, чи Київ ще наш. Подивитися на Лавру, на Мазепині церкви, на академію, гетьмана побачити хотів, Степановича Івана. Чи гетьманує він, чи антихрист?

Орлик до богодільні його відвів, а на рано до гетьмана попровадив.

Ще й нині тямить цей мент. Старий козак, що за Виговського, за Дорошенка і Сомка в походи ходив, за Мазепи праву руку втратив, підступив до гетьмана і доторкнувся до його одежі. Впевнився, що гетьман ще є. Мазепа руку йому подав: «Здоров був, батьку!»

«Доброго здоров'я вашій милості у Господа прошу», — сказав і повалився трупом.

— — — — — — — —

Орликові на цей спомин мурашки полізли по шкурі. «Духом своїм насилує нас. Такої жертви, як він, ніхто не жадав від козацтва. А слухають його. Навіть на Січі свою партію має».

Орлик гарячий лоб до зимного стола притулив.

«Але й насилі кінець. Годі, щоб він нас до нещастя провадив. Нас — то ще. Але що винні жінки й діти наші? Ми, батьки і мужі їх маємо їх добровільно в руки московських катів віддати? Ні, ніколи й нізащо в світі! Такої жертви ніхто не сміє вимагати від тебе, навіть гетьман від свого генерального писаря, ні!»

— — — — — — — —

Орлик встав. «Що ж тоді?..» питався сам себе тривожно... «Сказати йому це? Знищить чоловіка. Назве зрадником і бунтарем, прихвостнем Кучубея. Під суд віддасть...

— — — — — — — —

Найпростіша річ, — вбити. Лежить сам, ніде ні живого духа. Спить. Один, добре виміряний удар шпилету і всій трагедії кінець. З шатра є потайник у балку, про котрий не знає ніхто. Можна вийти, вернути в табор другим боком і — кінці в воду».

— — — — — — — —

Орлик гірко всміхнувся: фантазії. Зрада Валенштайнових офіцерів, українських Хеб». Він неспосібний до того.

Чув жар в очах. Чи не яка недуга?

Прикладав руку до висок. Рука дрижала й була гаряча.

«Всі ми, ніби в бреду. Він один здоровий, він один знає, чого хоче і що йому робити, отсей старий, дряхлий чоловік, що так спокійно спить за шовковою стіною, тоді як його генеральний писар, молодий і дужий Пилип Орлик з ума сходить. Кінець тому, кінець! Піди, кинь йому цей лист і скажи, що довше гратися в політичні піжмурки не будеш. Складай перо й печать і йди собі від нього, до жінки і дітей, ти ж муж і батько. А як не пустить? Так вночі вихопиться з табору і поїде геть, щоб не бути при ньому й не відповідати, як генеральний писар, за тую небезпечну затію...»

— — — — — — — —

«Пилипе!» — почувся Мазепи голос з третього переділу. «Є ти там, Пилипе?»

Орлик встав, поправив пояс, пригладив рукою чуб, взяв Ломиковського письмо і відхилив занавісу. «Йди геть! Геть!» — приказував собі в душі.

Гетьман глянув на свого писаря, піднявся, сів на ліжку, очі в нього вп'ялив.

Орлик хотів видержати цей погляд, — не міг.

Повіками зіниці накрив.

Турецькі узори затанцювали на доливці, соняшні квадрати засуєтилися, як живі, гетьманська хоругов залопотіла, як крилами птаах.

— — — — — — — —

«Втікати, втікати, втікати!»

Ноги трималися землі.

Рушитися не міг.

Стояв у ногах постелі. Лист «дурницями» записаного паперу дрижав у його руці.

«Пилипе!» — почув мягкий оксамитовий голос.

«Слухаю, милости вашої», — відповів, підступаючи до гетьманської руки.

Що спричинює те, що СІҐРАМ п'ять зірок продається краще, ніж усі інші роди віскі в Канаді?
ВАШ ДОБРИЙ СМАК!
Це легко зрозуміти чому. Прекрасна якість. Приємна на смак, приємна на око, безперечно найкраща якість. До того йде ім'я і якість
Seagram's FIVE STAR
CANADIAN RYE WHISKY
Сіґраму. Доказ? Це також легко.
ПРИЄМНА ВІСКІ!

Український вечір в німецькому ресторані!
КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.
Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграватн українські мелодії, а ансамбль українського танцю „СОКІЛ" буде танцювати українські танці.
Очивидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

ДРУГА НЕДІЛЯ ПОСТУ

14 березня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 304.

Господи, Ти напочатку основував землю, і ділом твоїх рук є небеса. Вони минуться, Ти ж останеш, і всі, як одіж, постаріються, і, як одежину зміниш їх і переміняться, як плащ, але Ти той самий єси і свої літа не скінчаться.

До котрого ж з ангелів сказав коли: Сиди по моїй правиці, поки не положу твоїх ворогів підніжком твоїх ніг? Чи не всі вони служебні духи, післані на послугу для тих, що мають наслідувати спасіння? Тому мусимо тим більш уважати на те, що ми чули, щоб не пропасти.

Бо коли яке слово, сказане ангелами, було успішне, а всяке переступство і непослух отримав справедливу відплату, то як утечемо, коли не дбали про таке велике спасіння, котре провідане спочатку Господом.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 7.

У той час Ісус увійшов у Капернаум, і пішла чутка, що він удома; і зараз зібралось багато народу, що годі було помістити біля дверей; а він говорив їм слово.

І приходять, несучи до нього розслабленого, а несли його четверо; не змігши через натовп донести до нього, розкрили стелю, де він був, і пробивши отвір, спустили постіль, де лежав розслаблений.

Побачивши, Ісус їх віру, каже розслабленому: „Сину! твої гріхи прощені".

А були деякі з книжників, що там сиділи й думали в серцях своїх: що цей говорить? Він хулить! Хто може прощати гріхи, як тільки один Бог?

І зараз Ісус пізнав духом своїм, що так вони собі думають, каже до них: „Що легше сказати розслабленому: Прощені твої гріхи, чи сказати: Уставай, візьми свою постіль і ходи? Але щоб ви знали, що Син чоловічий має власть прощати гріхи на землі, — каже розслабленому: Кажу тобі, устань, візьми свою постіль та йди до свого дому".

І той устав, узяв негайно постіль і вийшов перед усіма, так що всі дивувалися і славили Бога, кажучи: „Ніколи ми такого не бачили".

У СТОРІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Анна БУМБАК

Ювілейна марка, випущена у Вінніпезі

Сто років тому, 25 лютого 1871, в родині Петра Косача і Ольги з Драгоманових народилась донечка Лариса — дитина з надзвичайним даром, який пізніше визначить їй одне з почесних місць серед найкращих синів і дочок українського народу.

Лариса Косач, під прибраним ім'ям Леся Українка, — велика українська поетка, про яку Іван Франко писав: «Від часу Шевченкового „Поховайте та вставайте" Україна не чула такого сильно гарячого та поетичного слова, як з уст цієї слабосилої хворої дівчини».

ТВОРЧІСТЬ. В українській поезії і драмі на межі XIX і XX сторіч творчість Лесі Українки — найвище досягнення.

Перші літературні спроби Леся Українка почала писати, коли їй було тільки 12 років. Вона раз-у-раз здіймалась угору. В останніх п'ятьох роках її життя, почався в неї нестримний поступ, де кожний твір означав нову стадію, нову перспективу мислі, нові образи.

Її творчість глибоко національна, всім змістом зв'язана з життям українського народу, з переживаннями нашої людини. Свою творчість вона виводить на тлі вічних вселюдських змагань та переживань.

В інших обставинах її твори дійшли б у вибрані кола світової інтелігенції, знаходили б найкращих критиків. Складається враження, що якби Л. Українка пожила трохи довше, вона внесла б у світову літературу щось справді вічного.

В особі Лесі Українки поєднались великий природний талант, блискуча европейська літературна освіта, палка вдача борця проти неправди й неволі, глибокий щирий патріотизм, волелюбність і гуманізм.

Мала Леся мала дуже сприятливі умови для свого розвитку. У висококультурній родині, під впливом матері письменниці (Олени Пчілки) вона виховувалась в українському національному дусі, здобула широку і різносторонню освіту. Глибоко вивчила рідну мову, поезію, літературу, історію. Вивчила мови: англійську, французьку, німецьку, італійську, грецьку, латинську та декілька слов'янських. Родина Косачів була в дуже приятельських відносинах з родинами Старицьких та Лисенків — тодішніх провідних діячів української культури.

Особливо велике значення в житті Лесі Українки мав її дядько Михайло Драгоманів, видатний політично-громадський діяч, учений і публіцист.

Леся з раннього дитинства терпіла великі муки від туберкульози кости, яка згодом перейшла на легені, а пізніше ще й на внутрішні органи. Все життя мучила її ця недуга і вбила на 43 році життя. Цілими місяцями Леся мусіла лежати в ліжку, шукати рятунку по лікарнях, їздити до Відня, Берліну на операції. Щозими мусіла виїздити з України в Крим, на Кавказ, до Італії або Єгипту. Однак у слабому хворому тілі була сильна воля і героїчний дух.

У найтяжчий час хвороби Леся написала свої найкращі твори: «Камінний господар», «Лісова пісня», «Оргія».

ІДЕЇ. Спочатку Леся наслідус Шевченка та інших поетів. На прикладі Шевченка вказує, як треба любити свій рідний край, свій рідний нарід.

Проти московської неволі, проти національного і соціяльного гноблення з надзвичайним запалом виступала ця целика українська поетка.

Біблія була улюбленою книгою Лесі Українки. Її вражали величні образи Біблії. З неї Леся брала теми до своїх кращих творів, як «Вавилонський полон», «На руїнах», «В дому роботи, в краї неволі». У них Леся Українка показує подібність долі давнього поневоленого жидівського народу з долею українського народу.

Сила народу — в нім самім, у його життєздатності, у вірі в себе, в праці, в оптимізмі, що захопить і переконає молоде покоління в служінні ідеї визволення.

Інші теми бере Леся Українка з давньої грецької історії. Тут також видна аналогія: Рим — переможець, Греція — переможена. Та не хоче грек Антей своїм мистецтвом служити римським окупантам («Оргія»).

З життя перших християн в давньому Римі Л. Українка написала велику драму «Руфін і Прісцілла». Прісцілла є втіленням найвищих християнських чеснот, любови, самопосвяти. Її чоловік, римлянин знатного роду, поганин, але любов до дружини приводить його до християн і він іде на смерть разом з ними.

Найвидатніший твір Лесі Українки — це п'єса «Лісова пісня». В ньому відбилося духове життя Лесі Українки, її інтелект, глибока ніжність її душі. Перекладач творів Лесі Українки на англійську мову П. Конді порівнює «Лісову пісню» зі «Сном літньої ночі» Шекспіра. В основу тут узята вселюдська тема: людина і природа. У природі є краса і воля; в людському житті немає волі і є журба. У звуках пісні людина і природа знаходять спільну мову.

Останній більший твір Лесі Українки це «Триптих» з трьох частин: «Що дасть нам силу», «Орфеєве чудо», «Про велета» — апокриф, леґенда і казка, об'єднані разом. Тема — визволення України.

В далекому Єгипті, важко хвора, на кілька місяців перед смертю, Леся Українка думкою лине до рідного краю і висловлює віру в його визволення: «Кохана сторона моя,/ Далекий рідний краю,/ Що раз згадаю я тебе,/ То й казку цю згадаю».

Як окрадають Шевченка на нашій, не своїй землі

(закінчення з 4 стор.)

довго про се і про те. Не любив ляхів, а не терпів москалів. Незалежна Україна була ціллю його мрій, революція — його прагненням...»

ШЕВЧЕНКО І КУЛІШ

Даремно б ми теж шукали в збірці спогадів про Шевченка «Історичне оповідання» П. Куліша, додане як вступ до його «Хуторної поезії». Це одне з головних джерел у назагал убогій мемуарній літературі про Кирило-Методіївське Братство та про ролю в ньому Шевченка.

Чому ж цього «Оповідання» нема? Поперше, тому, що Шевченко виступає в цьому творі, як речник українського національного радикалізму. Куліш оповідає, що Шевченко всю причетну до Братства молодь навчив «ненавидіти москалів», яких не називав «інакше, як кацапами». Другою ж причиною невміщення цих цікавих спогадів є те, що Куліш стверджує в них — і то абсолютно об'єктивно! — як наша тодішня молодь була глибоко просвічена Св. Письмом, як ішла вона за ідеалами любови і правди, проповіданими Христом.

Написані ці спогади з великим патосом. «Се був уже не кобзар, а національний пророк» — пише Куліш: «Кияни взирали на Шевченка, як на якийсь світильник небесний, і се був погляд правдивий... Шевченко з'явився між нас, яко видиме оправдання нашого надхнення звиш». «Коли говорено колинебудь поправді, що серце ожило, що очі загорілись, що над чолом чоловіка засвітився полум'яний язик, то се було тоді в Києві».

Коли читаєш ці довгі спогади, то перед очима твоїми постає образ справжнього національного пророка, а от якийсь ретельний цензор з МВД викидає все це зі збірки, і тим самим духовий образ Шевченка маліє, пригашується.

Взагалі євангельський християнізм всіх членів Братства, а зокрема володаря їх дум Шевченка — це камінь «преткновенія» для всіх совєтських дослідників. Бояться вони його, як чорт ладану, і цілковито і скрізь у своїх писаннях його замовчують, бо справа ж тут у тому, що і Шевченкові політично-національні, і соціяльні погляди — це ж вислід його глибокого євангельського християнізму.

ШЕВЧЕНКОВА ВІРА

Як для самого Шевченка, так і для цілого покоління і нашої, і польської молоді 30-х — 40-х років конечність перебудови соціяльного і державного устрою на засадах християнської моралі була просто аксіомою, наріжним каменем їх політичного кредо.

Все, що писали на цю тему я, В. Щурат, Ів. Брик, Дм. Чижевський, для совєтської «науки» — «гласи вопіющих в пустині». А ці ж наші праці — докладно удокументовані розвідки, в яких і натяку нема на якесь фантазування або хоч би сліду якоїсь тенденційности!

Але як же їм, рабам-писакам, про це писати і як у матеріялах до Шевченкової біографії уміщувати стосовні свідчення сучасників, коли їм згори наказано робити з Шевченка атеїста?

Приводом до творення леґенди про Шевченків атеїзм є ті уступи в його творах, де він сперечається з Богом, нарікає на Нього, інакше сказати, де він «богоборствує». Але ж не може боротися з Богом той, хто Його не визнає, той, для кого Бог не існує!

І який же з Шевченка атеїст, коли він, напр., критикуючи філософа Лібельта (його «Естетику»), каже, що існування Бога — «стара як світ істина»?

І тут я наведу приклади конфіскування в згадках і спогадах сучасників Шевченка дуже цікавих свідчень про поетову релігійність.

Уже в середині 50-х років почали большевики хвалитися, що «знайшли» листи Броніслава Залеського до Венгжиновського, в яких є дуже багато нового про Шевченка. (Не було чого «знаходити», бо я ще в 30-х роках використав ці недруковані листи і в примітках до листів Шевченка у варшавському виданні його творів, і в біографії поета, що вийшла в 1955 році, і в своїй статті у львівському «Ділі», десь у 1936-38 роках, про участь Шевченка в Кара-Тауській експедиції).

Між іншим, в одному з листів до Аркадія Венгжиновського Бр. Залеський оповідає, яке страшне нервове потрясення пережив був Шевченко, коли, повернувшись з Аральської експедиції до Оренбургу, довідався, що й досі з Петербургу не прийшов дозвіл йому рисувати. Шевченко почав тоді топити своє горе в алькоголі і тяжко захворів, але потім каявся.

Оповідаючи це, Залеський стверджує, що, власне, релігійність урятувала тоді Шевченка, що власне його «християнські почуття» визволили поета з цієї страшної життєвої кризи.

Інші згадки Залеського про Шевченка в совєтській збірці спогадів про нього, про яку тут мова, добре використані, але наведеного вище свідоцтва про оренбурзьку кризу даремно б ми в ній шукали!

А ось іще приклад. Опинившись під наглядом поліції під час подорожі на Україну в 1859 році, отже, вже на смерку життя, Шевченко якийсь час мешкав у Києві на Пріорці в одної міщанки. Дочка цієї тодішньої Шевченкової господині С. Кропивина залишила дуже цікаві спогади про цей момент у поетовому житті. Спогади ці видруковані в збірці, але з оповідання Кропивиної викинуто згадку про те, як Шевченко щодня вставши рано (о 4-ій год.), мився надворі коло колодязя погожою водою, а «потім молився».

Замість останніх слів бачимо і тут три крапки!

Іноді таке «цензурування» спогадів про Шевченка може навіть і насмішити. Так, напр., зі спогадів історика Ол. Лазаревського викинуто згадку про те, як Шевченко, підражнюючи автора спогадів і його молодшого брата, студента Івана, які захоплювалися «Космосом» великого природознавця Гумбольдта, сказав: «Либонь уже скоро за Гумбольдтом і Богу молитися будете!» — себто, що для захопленої природознавством і позитивізмом молоді «Космос» буде за молитовник правити.

Це ж лише посередній доказ, що Шевченко позитивізму і матеріялізму, що на тлі першого виріс і розрісся, не сприймав, як незаперечних філософських доктрин. Але й це Тарасове іронічне, жартівливе висловлення теж сконфісковане.

ГОЛОС ПЕРЕСТОРОГИ

Те, що я подав вище, — ані наукова студія, ані рецензія. Не є це і вичерпне використання стосовних даних, які маю в своєму розпорядженні. Це — голос перестороги, яка сподіваюся, зробить враження на наше громадянство, бож наведені мною приклади — аж надто яскраві.

Не ставленням рукотворних пам'ятників Шевченкові у вільному світі і не академіями на його честь (ні перших, ні других, натурально, я не відкидаю), а джерельними монументальними науковими виданнями, в яких буде реставровано те, що большевики крадуть у Шевченка, ми зможемо реставрувати теж і його справжній духовий образ, так большевиками очухраний, ба — обезголовлений!

Мусимо дати і українським, і неукраїнським дослідникам у вільному світі доступ до жадною цензурою непошматованих джерел. Бож інакше підставою для їх досліджень будуть служити совєтські джерела.

ДВІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Минулого тижня відбулася одноденна конференція священиків Едмонтонської єпархії: священиків Алберти — в Едмонтоні, священиків Британської Колюмбії — у Ванкувері.

Преосвященний Ніл, що брав участь в едмонтонському зібранні, їздив теж до Ванкуверу.

На конференції обговорено такі питання, як українська мова в Літургії; пости і свята; проповідь у наш час; єпархіяльні та парафіяльні організації. Кожному з цих питань була присвячена доповідь і співдоповідь.

ТАЄМНИЦЯ НАЙБІЛЬШОГО КУМРАНСЬКОГО СУВОЮ

«Всього ще не можна сказати»

У час шестиденної арабсько-ізраїльської війни 1967 року, коли ізраїльські вояки зайняли Вифлеєм, у руки жидів дістався найбільший пергаменовий рукопис Кумранської громади з I сторіччя після Христа, т.зв. Сувій храму. З того часу ходили про це різні чутки. Тепер ізраїльський археолог Іґаел Ядін дещо сказав, хоч виразно застеріг, «що всього ще не можна сказати».

21 лютого професор Ядін мав доповідь для учасників наукової екскурсії в Юдейську пустиню. І в тій доповіді він говорив до Сувій храму, досі ще не опублікований.

1960 року, коли проф. Ядін був в Англії, до нього прийшов один чоловік («він не був жид ні европеєць», сказав тепер Ядін) і пропонував купити давній рукопис з Кумрану. Подав теж ціну: від одного до двох мільйонів доляра.

Ядін сказав, що не говоритиме про ціну, поки не буде знати змісту рукопису. Тоді чоловік, що говорив з Ядіном, поїхав до Йорданії і звідти привіз кусень пергамену. Ядін, що раніш вивчав Кумранські рукописи, був захоплений. Він пізнав добре знайоме письмо. «В мене таке враження, ніби він мій особистий знайомий», сказав Ядін про давнього кумранського переписувача.

Людині, що приїхала з Йорданії, Ядін сказав, що дасть 100.000 долярів за рукопис. Після довгих торгів висланець з Йорданії зажадав 10.000 задатку. Ці гроші Ядін дав йому і більш уже не бачив його ніколи.

Ядін пильно перечитував йорданські газети, шукаючи будь-якої вістки чи хоч натяку про продаж цінного рукопису. Не знайшов нічого.

Рукопис був у Вифлеємі. Коли те місто зайняли ізраїльські вояки, Ядін не проґавив нагоди.

Археолог Ядін є також визначним військовиком. Колись він був шефом генерального штабу ізраїльської армії; в час шестиденної війни був військовим дорадником прем'єра Леві Ешколя.

Вислані з Єрусалиму до Вифлеєму люди легко знайшли рукопис. Ядін ще й тепер не сказав, звідки він знав, у кого був рукопис. Власникові заплатили 75,000 долярів. Гроші дала фундація Вульфсона в Англії, сказав Ядін. Зрештою, додав він, власник рукопису не був законним посідачем, бо, за йорданським законом, давні пам'ятки є власністю держави.

Бедуїни і торговці давніми речами ще мають у своїх руках деякі кумранські документи, сказав Ядін.

ПОМЕРЛИ

Осип СТАНИМІР

У Торонті 13 лютого вмер на 81-ому році життя сотник Осип Станимір, останній командир ІІІ-ої бригади — колишнього ІІІ-го корпусу УГА, довголітній громадський діяч, організатор кооперативного життя в Галичині, колишній директор повітових союзів у Дрогобичі і в Перемишлі та автор книжки «Моя участь у визвольних змаганнях 1917-1920».

Його похорон відбувся у Торонті 17 лютого.

За упокій його душі буде відправлена Панахида в едмонтонській катедральній церкві св. Йосафата в неділю, 7 березня, о 12:30. Організація членів УГА запрошує до участи українські комбатантські організації Едмонтону.

д-р Степан БОЖИК

У Лювені, в Бельгії, 14 лютого вмер адвокат д-р Павло Божик, уроженець Равщини, колишній старшина УГА, визначний громадський діяч в Західній Україні і в Бельгії.

Прожив 73 роки.

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

7. березня — Гай Прері10; Ґренд Прері 3
14. — Норт Стар 10; Ройс 3
21. — Ріно 10; Гай Прері 2
25. — Гай Прері 10
28. — Гайнс Крік 10; Ройкрафт 3:00

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton

7. березня — Ст. Майкел
14. — Делф; сповідь: п'ятниця год. 7 веч.; субота рано год. 8 і Сл. Божа — Сорокоусти год. 9:30; неділя 8:30 р. і Сл. Божа год. 11:30
21. — Восток св. Михаїла; сповідь субота 8:30 рано і Сл. Божа — сорокоусти; субота веч. 7 год. і в неділю від год. 8:30; Сл. Божа год. 10:30
25. Благовіщення — Ст. Майкел: Всен. 9:30; Сл. Божа 10:30
28. — Лемонт год. 10:30 р. Сл. Божа — сорокоусти; субота год. 7:30 веч і в неділю рано.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

7. березня — Ст. Павль 8:30 р.; Ґлендон 10 р.
14. — Айрон Ривер 10:30 р.; великодня сповідь

21. — Боннивіл 10 р.; у суботу від 8 веч. велик. сповідь.
Від 21 до 28 зайнятий в Едмонтоні.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

7. березня — Радвей
14. — Восетна
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

7. березня — Карвел 10:30 р.
14. — Вайлдвуд 10:30 р.
21. — Чергіл 10:30 р.
28. — Меплі 10:30 р.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

7. березня — Голден 8:30; Дейзленд год. 10:30
14. — Голден 8:30; Коперник год. 10:30 Хрестопоклінна неділя.
21. — Голден 8:30; Голден-фарми 10:30
23. вівторок — Голден — Поклони 8 год. веч.
25. Благовіщення — Голден 8:30; Коперник 10:30
28. — Голден 10:30
31. — Голден-фарми - Поклони год. 8 веч.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

7. березня — Стар
14. — Скаро
21. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

7. березня — Росінгтон 10:30
14. — Атабаска 10; Бойл 12:30
21. — Річмонд Парк 10; Фрейнс 1 попол.
28. — Атабаска 10; Бойл 12:30.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

7. березня — Ту Гилс 10
14. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30
21. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10:30
25. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30
27. — Новий Київ 5-7 веч. сповідь
28. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10:30

У Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ, щоп'ятниці, год. 7:30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3896

7. березня — Мирнам 10; Бовелон 11:30
14. — Файделиті 10:30 вел. сповідь.
21. — Мирнам 10
25. — Моркемб 10:30 вел сповідь Мирнам 6:30 вел сповідь
28. — Ллойдміністер 10:30 вел сповідь

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

7. березня — Кемровз 9; Гей Лейкс 11, загальні збори
14. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11
21. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11
28. — Кемровз 9; Равнд Гіл 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

7. березня — Редвотер 10:30
14. — Редвотер 9; Федора 10:30
21. — Редвотер 9; Вог 10:30
25. Благовіщ. — Редвотер 9
28. — Редвотер 10:30

Кожної суботи о 8 веч. Молебень до Господ. Хреста, а по Молебні — сповідь.

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

7. березня — Вильна
14. — Стрий
21. — Спеден (вел. сповідь в суботу 20. від год. 2 поп.)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

7. березня — Левой 10 рано (сповідь)
14. — Ренфурлі 10 р. (сповідь); Інисфрі місто 7:30 веч.
21. — Інисфрі 11 ренч 10 рано (сповідь)
28. — Інисфрі 10 ренч 10 рано (сповідь); Менвіл 7 веч. перед Службою Божою сповідь.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

7. березня — Дервент 10:30
14. — Дервент 8:00; Елк Пойнт сповідь 10. Св. Літургія 11:00 (субота сповідь 7:30 веч)
21. — Дервент 8:00; Верміліон сповідь 10. Св. Літургія 11:00 (суботу сповідь 7:30 веч.)
28. — Дервент 8:00; Нортерн Велі сповідь 10:00, Св. Літургія 11

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

7. березня — Норт Батлефорд; 2:30 попол. Радісон
14. — Витків
21. — Норт Балтефорд
28. — Радісон (рано)

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

7. березня — Вонда 10:30
14. — Сматс 10:30
21. — Пітерсон 10:30
28. Гаврилюки 10:30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

7. березня — Бруно 9; Кадворт 11
14. — Гамболд 9; Дана 11; Кадворт 4 попол.
21. — Бруно 9; Гамболдт 11; Кадворт 4 попол.
25. Благов. — Бруно-місто 10
28. — Кадворт 9; Твей 11

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

7. березня — Ланівці
14. — Алвена - фарми
21. — Ланівці
28. Алвена - місто

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

7. березня — Вікторія 10 р.
14. — Вікторія 10 р. Шемайнус 3 попол.
21. Порт Алберні 10 р.
28. — Вікторія 10 р.

Богослуження: березень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
8	23	П	Полікарпа сщмч.	Теофілакта преп.
9	24	В	† 1 і 2 найд. гол. І.Хр.	† 40 мч. у Севастії
10	25	С	Тарасія св.	Софронія св.
11	26	Ч	Порфірія св.	Кондрата мч.
12	27	П	Прокопія преп.	Теофана і Григ. Вел. папи
13	28	С	Василія преп.	Перен. м. св. Никифора
14	1	Н	2 Посту. Євдокії	3 Посту Хрест. Венедик.

ДЛЯ ПРАВОСЛАВНИХ СВЯЩЕНИКІВ

В Українському вільному університеті в Мюнхені почався курс-семінар для православних священиків. Викладачами богословських дисциплін є компетентні священики; професори УВУ дають виклади українознавства, соціології тощо.

Учасники курсу слухають щодня пересічно шість лекцій.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ШКІЛЬНА МОЛОДЬ УШАНОВУЄ ПАМ'ЯТЬ ШЕВЧЕНКА

(гп) Найкращим концертом на пошану пам'яті Тараса Шевченка є спільний концерт усієї української шкільної молоді. Такий концерт найкращий у наших умовах. Він, може, не завжди матиме справді високий мистецький рівень; але має виняткових виконавців: молодь, що вивчає українську мову і хоче залишитися вірною тій мові — мові Шевченка.

З приємністю і признанням треба привітати заходи Шкільної Ради едмонтонського відділу КУК відзначити Шевченкові роковини спільним концертом української шкільної молоді Едмонтону. У концерті, що відбудеться в найближчу неділю в Ювілейній авдиторії (інформацію знайдете на 3-ій сторінці «УВ»), візьме участь бл. 500 учнів рідних шкіл. Промовцем буде учень Курсів українознавства. Буде спільний виступ хору молоді; будуть теж виступи окремих шкіл (співи, декламації, хоровід тощо).

Такий концерт, за пляном організаторів, буде і в найближчі роки. Це не має бути ще один «контест», а спільний вияв пошани молоді найбільшому поетові України. Нема сумніву, що цей дуже виховний почин заслуговує на підтримку старшого громадянства. Погано було б, як на зміну давнім жалям: «де наша молодь?» довелось би нам почути нове нарікання: «де старше громадянство?».

Останнім часом у деяких містах Канади, теж в Едмонтоні, деяка частина української молоді, студентської і шкільної, починає виявляти збільшене зацікавлення справами українства в Канаді і взагалі українськими справами. Всім нам мусить залежати на тому, щоб цей здоровий рух міцнішав і поширювався.

У минулу неділю в Едмонтоні місцева громада організувала успішну, успішну найбільш під виховним оглядом, вечірку на пошану учнів — відмінників середніх шкіл. У найближчу неділю наша молодь ушановує пам'ять Шевченка. Сподіваємося, що не тільки батьки й матері, не тільки виховники, а й уся українська громада прийде на Шевченківський концерт української шкільної молоді.

ТРИ СОВЄТСЬКІ ЖИДИ В БРЮССЕЛІ

Три визначні совєтські жиди приїхали до Брюсселю розбивати «сіоністську кампанію наклепів проти Совєтського Союзу». Хоч керівником трьох висланців був генерал, вони, звісно, нічого не розбили; виконали доручене завдання і вернулися додому. Так само, як не раз уже бувало з різними високими особами з Києва, що їхали за кордон розбивати «наклепи».

Наприкінці лютого в Брюсселі мала конференція для обговорення становища жидів у СССР. Совєтський уряд зразу пробував робити тиск на бельгійський уряд, а «Правда» ще раз почала катехизацію зі совєтськими жидами. Совєтський амбасадор у Бельгії подав офіційний протест. Коли це не помогло, бельгійському амбасадорові у Москві вручили ноту, в якій совєтський уряд висловлює здивування, що бельгійський уряд не заборонив зібрання «наклепників», і рішуче протестує проти такого потурання, яке суперечить «совєтсько-бельгійським взаєминам». Водночас у московській «Правді» вміщено сувору статтю, яка не тільки ще раз засуджує сіонізм, а й заявляє, що сіоніст не може не бути «ворогом совєтського народу».

Конференція в Брюсселі таки відбулася. Совєтські тиски і протести тільки збільшили її розголос. Нашвидкуруч тоді розшукали у Москві трьох жидів — «героїв Совєтського Союзу»: генерала Давида Драгунського, академіка Самуїла Зіва й поета Герріха Гоффмана і вислали їх до Бельгії. Три орденоносці виступили на пресовій конференції, запевняючи, що в СССР нема антисемітизму. Всі три також сказали, що брюссельська конференція була тільки «сіоністською пропагандою».

З трьох висланців генерал Давид Абрамович Драгунський був єдиним, що не тільки говорив, а й щось сказав. На запитання, чому совєтський уряд не пускає своїх жидів до Ізраїлю, генерал сказав, що совєтський уряд не буде постачати гарматнього м'яса ізраїльським імперіялістам. Можна припускати, що між совєтськими жидами, які з огидою відкидають сіонізм, принаймні дехто рветься на єгипетський фронт, але генерал Драгунський не встиг про це розказати.

У Брюсселі три жиди з наказу Москви дали «відповідь» жидам. Такі «відповіді» давали вже українці українцям. Цього «національного правила» додержують у Москві дуже точно. І саме ця бюрократична точність є першою ознакою облуди московських пропагандивних протинаступів.

КАРДИНАЛ ФЮРСТЕНБЕРҐ ДАЄ ВІДПОВІДЬ:

«Ждемо рішення»

У листі до голови Українського конгресового комітету Америки Лева Добрянського архиепископ Люїджі Раймонді, папський представник у ВаВшінгтоні, повідомив, що кардинал М. Фюрстенберг, керівник конгрегації східних Церков, «просив мене підтвердити одержання Вашого листа, висланого до нього 12 грудня 1970».

«Щодо заторкнутих у Вашому листі справ, Його еміненція бажає повідомити Вас про таке:

1. Призначення і дія Папської комісії для перегляду Кодексу канонічного (церковного) права Східних Церков є в компентенції Священної конгрегації східних Церков.

2. Характер взаємин між патріярхами, патріяршими синодами і єпископами даного обряду поза патріяршими теріторіями буде визначений при перегляді східного канонічного права. Вселенський собор не бажав визначати ці взаємини. І справді, Собор прийняв назву, вживаючи слова «аґґреґатус», що ясно вказує на певні взаємини без визначення їхнього правного характеру. Ждучи рішення в справі перегляду східного канонічного права Священна коагрегація в імені Святішого Отця проголосила «Заяву». Ця «Заява» з 25 березня 1970 року опублікована в «Акта Апостоліце седіс», 1970, стор. 179.»

ЯК ОКРАДАЮТЬ ШЕВЧЕНКА НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

Павло ЗАЙЦЕВ

Ця стаття покійного П. Зайцева, визначного шевченкознавця, написана 1961 року.

Кожний хоч трохи освічений українець, який читав твори Шевченка з циклу «Три літа» (зокрема «Розрийту могилу», «Чигирин» та «Великий льох»), знає, що Шевченко був надхненним оборонцем повної культурно-національної і політичної незалежности свого народу, співцем повної його суверенности. А коли хтось, реагуючи на ствердження цього незаперечного факту, спробує заявити, що таким Шевченко був лише за часів молодости, то у відповіді на це дістане пораду прочитати написаний уже на засланні промазепинський «Іржавець», а також уже незадовго перед смертю створену поезію «Якби то ти, Богдане п'яний...», в якій поет купає в калюжі гетьмана за злуку з Москвою.

Та й в інших Шевченкових творах знаходимо десятки яскравих висловлювань, які стверджують вищеподану тезу, але цей факт є сіллю в оці сучасних московських володарів і їхніх посіпак на Україні.

І ті, і другі добре знають, що УССР не має жодних ознак справжньої суверенности, а править нею Кремль, визискуючи наші натуральні багатства і робочу силу поневоленого українського народу.

Водночас і червона Москва, і ті наші перевертні, що їй помагають «полатану із матері сорочку здіймати», знають добре, який непереможний вплив на наш народ має вогненне Шевченкове слово. Коли Шевченко ще в 1845 р. написав:

Москалики, що заздріли,
То все очухрали,

то й тепер у 1961 році ці слова для кожного українця звучать, як ніби сьогодні написані. І не тільки ці ось де наведені нами Тарасові слова звучать як актуальні, так звучить значна частина його поезії, особливо надхненні його пророцтва.

Хто там, «на нашій, не своїй землі», читаючи Шевченкове пророче твердження, що його творчість:

...притчею стане —
Розпинателям народнім.
Грядущим тиранам, —

хто не схоче ще раз перечитати сторінки «Кобзаря», в якому на кожному кроці зустріне гимни свободі, мрії-молитви про Сонце Правди, про здійснення на землі Христових заповітів Правди й Любови?

І Тарасове слово, це справжне «кадило істини», воістину стало «притчею» для нових тиранів. Ради собі дати з ним, цим кадилом істини вони не можуть, але силкуються зробити по змозі все, щоб ослабити значення і грізне звучання Шевченкових протимосковських філіпік.

ФАЛЬШУЮТЬ ШЕВЧЕНКА

Досягти цього пробують різними способами й засобами. До них належать передусім коментарі, примітки та інтерпретації до Шевченкових творів. Належать теж біографії поета та монографії про його творчість, в яких до непізнання спотворюється його духовий образ: Шевченко виступає в них, як якийсь рабський поплентач «старшого брата», як учень «проґресивних» російських письменників і критиків, яким нібито свій духовний розвиток він завдячує.

Я не збираюся критично розглядати всю цю брехливу літературу, бо це — тема для великої монографії. Я хочу лише звернути уваґу ширших кіл нашого в вільному світі сущого громадянства на ще один засіб, що його тепер вживають підневільні совєтські науковці з наказу партії та партійні цензори, які вивершують працю своїх рабів.

Цей засіб — промовчування, або точніше — конфіскування, партійною цензурою всього того, що їй немиле в матеріялах для Шевченкової біографії. Пробували його застосувати й до самих Шевченкових творів, бо в кількох виданнях «Кобзаря» викинули найбільш протимосковські Шевченкові твори, перелічені мною на початку цієї статті, але, здається (є дані це припускати), що цей засіб буде відкинений і не повторюватиметься.

Натомість, напевно, продовжуватимуть там методу конфіскування в матеріялах до Шевченкової біографії всього того, що перечить тезам партії, а саме — що Шевченко не прагнув окремого існування України (без союзу з Москвою), що він був атеїстом і матеріялістом. Під матеріялами до Шевченкової біографії розуміємо а) спогади про нього, б) згадки сучасників про нього, в) все, що писалося про нього в пресі за його життя, г) офіційні документи про нього.

А ця «метода» найшкідливіша й найнебезпечніша, як я покажу нижче.

Ось у мене на столі два совєтські монументальні видання «Т. Г. Шевченко в документах і матеріялах», Державне видавництво політичної Літератури УССР, Київ, та «Біографія Т. Г. Шевченка за спогадами сучасників», видавництво Академії наук Української РСР, Київ, 1958.

Вже вперше взявши до рук книжку «Шевченко в документах» я розшукав доклад шефа жандармів гр. Ол. Орлова, на підставі якого цар Микола I затвердив запропонований вирок на Шевченка — безтермінове заслання в солдати до Оренбурзького краю.

Це ж документ, в якому зафіксовано найтрагічніший момент у житті нашого поета і безперечно найважливіший серед усіх офіційних документів про нього, бо саме в цьому докладі стверджувалося, які шкідливі наслідки мало б розповсюдження творів Шевченка.

Яке ж було моє здивування, коли я сконстатував, що з цього докладу викинено й заступлено крапками такий уступ: «З улюбленими віршами (Шевченка) на Україні могли б посіятися і згодом закоренитися думки про вигадане блаженство часів гетьманщини, про те, що буде щастям повернути ті часи, і про можливість існування України, як окремої держави».

По 103-х роках після того, як цю думку висловив шеф російської політичної царської поліції, політична поліція нібито «окремої держави» що зветься «Українська РСР» побоялась довести цю думку до публічного відома! Коментарі тут зайві!

Сконстатувавши цей факт, я почав шукати інший важливий документ — реферат начальника штабу Корпусу жандармів ген.-лейт. Л. Дубельта, який переглядав не лише забрані поліцією у Шевченка його революційні твори, а й видані леґально «Кобзарь» і «Гайдамаки». Виявилося, що цього реферату у збірці «Шевченко в документах» зовсім нема.

Чому нема? На це дасть відповідь сам документ, в якому Дубельт писав, що в переглянутих ним творах Шевченко: «все йде вибраним напрямком: невпинно нарікає на страждання України в сучасному її становищі й хоче збудити ненависть до панування росіян...»

Аджеж, за совєтською версією, Шевченко боровся лише з царем та його режимом, а не виступав проти панування росіян на Україні, яке, як кожному відомо, і досі залишається незаперечним фактом.

СПОГАДИ

Але перейдім до збірки спогадів про Шевченка. Мушу тут ствердити, що моя ініціятива — зібрати їх і видати у вільному світі, не зустрілася з належним розумінням. Але, не зважаючи на це, я встиг зібрати близько п'ятдесяти спогадів (значна частина того в фотокопіях). І тут мушу об'єктивно ствердити, що я займаю виключне становище — становище справді озброєного даними критика.

Знавши вже, що зроблено в Совєтах зі збіркою документів (переважно офіційних) про Шевченка, я, річ ясна, наперед критично настроївся до цієї збірки спогадів про нього і коли вона потрапила до моїх рук, я вже знав, чого там не знайдемо Всі мої передбачення справдилися. Видано цю збірку у 1958 році — за рік перед 250-річними роковинами Полтавського бою (1709-1959).

Шевченко й Мазепа... Цікава тема!

Отже, я відразу почав шукати в цій збірці уступів у спогадах різних авторів про Шевченкове відношення до Мазепи. Почав від свідчення Я. Полонського, російського поета, приятеля Шевченка.

У спогадах його є цікавий уступ, в якому автор оповідає, як бувши в гостях у Шевченка, він почув від Шевченка, що «він не любить нашого поета Пушкіна і не тому, щоб він уважав його за недоброго поета, а просто тому, що Пушкін — автор поеми «Полтава». Шевченко дивився на Кочубея лише як на доносщика; Пушкін бачив у ньому вірного сподвижника Петра Великого, оклеветаною і скараного на смерть Мазепою...» і т. д. (том. 1-й Празького «Кобзаря» 1876 р.)».

В совєтському виданні спогадів Полонського про Шевченка замість цього уступу маємо... три крапки!

Тоді я розшукав згадку Д. Селецького про його зустріч з Шевченком у Яготині, у князів Рєпніних. У цих своїх спогадах Д. Селецький оповідає, як у Яготині виник проєкт поставити оперу.

Д. Селецький пише в спогадах: «Вибрали сюжет, що задовольняв усіх драматизмом і багатством дії — Мазепа. Шевченко мав написати лібретто, а автор спогаду Д. Селецький (тоді полтавський губерніяльний маршалок шляхти, а згодом київський губернатор) — музику».

«Коли всі — оповідає Селецький — обстоювали особу Мазепи й хотіли представити його оборонцем свободи в боротьбі з деспотизмом Петра», він, Селецький, у вчинках Мазепи «не знаходив» нічого героїчного і домагався, щоб його представити таким, «яким він справді був», а коли з уст майбутнього композитора вирвалось слово «зрадник», що мало характеризувати «справжню» постать гетьмана, всі через це мало з ним не посварилися (дальші подробиці опускаю)».

Що ж, замість цього, знаходимо в совєтській збірці спогадів про Шевченка? Знову... три крапки (див. стор. 64, рядок 17).

Шукаю в збірці також і спогади Шевченкового молодого друга Честахівського про те, як пояснював Шевченко зміст одної своєї ілюстрації до поеми Рилєєва «Войнаровський». Цей уривок зі спогадів Честахівського не міг бути опублікований за царських часів. Опублікував його я в 1918 р. в журналі «Наше минуле», редактором якого був.

Честахівський оповідає, як інтерпретував свій рисунок Шевченко. Коли мазепинці впіймали були кількох прихильних Москві козаків, «старий гетьман і питає їх: що там діється в нашій неньці Україні? Чи ви й козацтво хоч трохи одумались, що москалі ведуть усіх нас до згуби?»

І коли на це полонений козак відповідає Мазепі, що на Україні нібито ремствують, що він, гетьман, звів таке горе на ввесь люд козачий, Войнаровський хапається за пістоль і каже:

«Ах кляті душі! Я вам приткну язика кулею до горла, щоб ніхто не почув вашої поганої мови... Самі підставляєте москалеві ноги, щоб надівав вам важкі пута, залізні кайдани і гнете шиї, щоб запрягав вас у віковічну дугу. Ось підождіть трошки, тільки дайте москалеві запрягти вас в шори та вбори, а тоді вже, поки світу сонця, він буде вашим погоничем, а ви — повозарі чужого тягла».

Цього уривку спогадів Честахівського в совєтській збірці годі шукати, як не знайдете в ній і згадки про польського революціонера Якуба Ятовта (псевдонім — Яків Гордон), який описав свою зустріч з Шевченком в Уральську восени 1850 р., коли поета везли на друге заслання.

Ятовт-Гордон написав таке: «Говорив я з Шевченком

(закінчення на 5 стор.)

Українська мова в едмонтонських державних школах

ЩО МИ РОБИМО І ЩО ХОЧЕМО РОБИТИ?

інж. Микола ФЛЯК

Що робить і що хотіла б робити Шкільна Рада при едмонтонському відділі КУК?

Робимо всякі заходи, щоб поправити становище української мови в державних школах Едмонтону. Такі заходи й далі будемо робити. А найбільше хотіли б ми зацікавити місцеві українські церковні громади, наші організації й установи, щоб і вони всі допомагали Шкільній Раді і самі, в засягу своєї діяльности, дбати про це важливе діло.

Рядки ці пишу для інформації всієї громади. Є потреба в такій інформації. Шкільна Рада наприкінці грудня 1970 року вислала листи до всіх українських організацій, просячи грошевих пожертв. Від декого ми почули пораду звернутися до провінційної чи й федеральної влади. Інші хочуть знати, навіщо нам гроші. А дехто питає: що ви взагалі робите?

Найближчі пляни. Грошей потрібно, щоб здійснити хоч декілька найближчих плянів. У згаданому вище листі була про це згадка. Пояснім тепер ширше.

— Гроші потрібні на нагороди для учнів рідних шкіл, державних шкіл і курсів українознавства за найкращі успіхи у вивчанні української мови. Ніхто не заперечить, що нагороди розбуджують зацікавлення в учнів, а часом, може, і в батьків.

— 28 лютого відбулася в університетському приміщенні вечірка для наших відмінників як державних шкіл, так і курсів українознавства. На цю гостину потрібна певна сума грошей. Ці здібні учні — це майбутні студенти. Відомо, що в Канаді на 100 українців є тільки два з університетською освітою (на 100 жидів — 10, на 100 китайців — 9).

— Був проголошений конкурс читання українських книжок. Переможці одержать нагороди. Навіщо це? Якщо наша молодь, крім шкільного підручника, не читатиме інших українських книжок, якщо не розбудимо в молоді більшого зацікавлення українською книжкою, то суботня лекція української мови не залишить в неї великого сліду. Діти й учні читають книжки. Треба, щоб наша молодь читала українські книжки.

— Грошеві пожертви потрібні на оголошення для молоді конкурсів з історії України, з історії української культури, літератури. Корисний був би конкурс писання українських листів до батьків і приятелів.

— Будуть опрацьовані також конкурси для дітей рідних шкіл.

Всі пожертви, що їх одержимо, будуть належно подані до загального відома.

Інші пляни. Є ще й інші потреби, отже, є й інші пляни, що їх ми хотіли б здійснити.

Якщо наша спільнота й організації дадуть достатню підмогу, то можна буде для шкіл — як рідних, так і державних та курсів українознавства — купити українські бібліотечки. Розуміється, що будуть роблені заходи, щоб і шкільна влада теж дала на це фонди.

При цій нагоді звертаюсь з великим проханням до наших організацій, що мають поважні бібліотеки, які вже довго не діють, щоб передали книжки до розпорядження Шкільної Ради.

Хочемо придбати також прозірки (діяпозитиви) для навчання географії, історії, звичаїв і взагалі історії культури українського народу. Це конче потрібне. Ось недавно одна з публічних шкіл звернулася до відділу КУК вислати когось до школи з доповіддю про Україну та українців в Канаді.

А далі — підручники, кваліфіковані вчителі... Скільки тут ще можна і треба поправити! Шкільна Рада при співпраці з місцевим Публіцистично-науковим інститутом і НТШ робитиме дальші заходи, щоб в шкільних підручниках Алберти не тільки не було фальшивої інформації про Україну, а щоб було більше правильної інформації.

Не можемо задовольнятися тільки тим, що в суботу наші діти в рідних школах навчаються найбільше танців, значно менше релігії і зовсім мало рідної мови. Деякі рідні школи існують більш про людське око, ніж для успішного навчання. Деякі церковні громади — всупереч наказові церковної влади — ще й досі не ведуть рідношкільного навчання.

Дешевий патріотизм - тільки протестувати проти русифікації України. Правдивий патріотизм — працювати для нашої молоді тут, бо цього за нас ніхто інший не зробить. Чому русифікація для нас страшна, а асиміляція — ні?

Тільки 20%. Насамкінець дозвольте відповісти на питання: що досі зробила Шкільна Рада? Не для полеміки і не для самохвальби подаю короткі відомості.

Шкільна Рада за не цілих два роки (заснована в березні 1969 р.) добилася навчання української мови в 11 державних школах Едмонтону. До того часу українська мова була тільки в двох школах. Двоє вчителів — п-і К. Турко і п. Гр. Порохівник — потрудилися в справі впровадження української мови ще в двох школах, де вони навчають (О'Лірі, св. Василія). Тим, хто легковажно махає рукою, мовляв, невелике діло, раджу спробувати і подбати про впровадження навчання нашої мови хоч в одній школі. Тоді могтимуть оцінити зрушення, яке, Богу дякувати, в нас сталось. Два роки тому було тільки дві школи, де української мови навчалось 98 учнів. Тепер є 15 шкіл; а учні курсів українознавства теж одержують «кредити», як у державних школах. Усіх учнів тепер є 1.216. Ці цифри хай самі говорять за себе.

На цю пору членами Шкільної Ради є: Марія Фляк — голова, інж. М. Фляк — заступник, В. Паік — секретар, Я. Сирник — скарбник, П. Ганочко і п-і Лукомська — члени.

А все ж досі тільки 20% нашої шкільної молоді навчається рідної мови. 80% не виявляють зацікавлення. Яке широке поле праці і для церковних громад, і для патріотичних організацій! Зрозуміймо, що ми справу погано занедбали. Всі ми винні. Тож усі — повторюю: всі — попрацюймо, що поправити становище.

Нехай ніхто з рідношкільних діячів не боїться, що поширення навчання української мови в державних школах, пошкодить їхній рідній школі. Є ще кого навчати! 80% нашої молоді ще не навчаються ніде. А втім, для кого ми працюємо: для «нашої школи» чи «нашої молоді»?

Проблиск відродження української мови в едмонтонських школах декого занепокоїв, теж декого з «наших». Ті люди непохитно вірили, що з року на рік наша мова має занепадати, поки не вмре. Тим часом виявляється інакше. Мова наша в школах не падає; навпаки, кількість молоденьких учнів зростає.

А якби то всі ми плянoво й віддано попрацювали для цієї справи першорядної ваги, справи справді нашої! Тоді б ми побачили не проблиск відродження нашої мови, а таки відродження.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПАРК ЕЛК АЙЛЕНД

Цього року будемо відзначати 80-ту річницю приїзду перших українських поселенців до Канади. Чи не було б добре, щоб КУК і Товариство збереження української культури і спадщини, яке існує в Едмонтоні, а теж наші посли домагалися в уряді перейменувати парк Елк Айленд на Національний парк імени українських піонерів. У тому парку маємо «українську хату» і пам'ятник українським піонерам. І думаю, що наші піонери тут, у північній Алберті заробили на це.

Едмонтон П. Малофій

ПІЗНО

Чому так пізно друкуєте різдвяні побажання і пастирський лист?

«УВісті» приходять сюди часом аж вівторок. Апостол і Євангелія спізнені...

Інвермей, Саск. С. Д.

► Пастирські листи появляються перед святами. Якщо газета доходить до Вас аж у вівторок, то все ж знайдете Євангелію на найближчу неділю з поданою датою.

GORDON CONWAY
General Manager

MARGE KOTYK
Office Manager

SHIRLEY OCHITWA
Office Secretary

W. N. HOWIE
Mortgage Manager

ANNA SIRMAN
Receptionist

Компанія "Геритидж Траст" в новому приміщенні

Компанія ГЕРИТИДЖ ТРАСТ, найновіша в Алберті, перейшла врешті до нового приміщення, на першій підлозі, в будинкові при 10166-100 вулиці, в Едмонтоні. До того часу, тобто майже протягом трьох років, компанія Геретидж Траст приміщувалася в будинкові Теґлер, на 8-ому поверхові. Бюро компанії в будинкові Теґлер відкривав тодішній посадник Едмонтону В. Данцер, а нове приміщення відкрив теперішній посадник д-р Айвор Дент. Врочисте відкриття відбулося в п'ятницю, 11 грудня минулого року року при великому числі уділовців, клієнтів та дирекції компанії.

Мейор Дент, перетинаючи стяжку, зазначив, що компанія Геретидж Траст відмінна від інших подібних компаній, бо її основали самі албертці й вона служить самим албертцям. Більшість того роду компаній є контрольована східними канадцями й туди йдуть всі прибутки тих компаній. Мейор Дент зокрема висловив признання компанії Геретидж Траст за те, що заклала своє головне бюро (покищо, одиноке) якраз у столичному місті Алберти-Едмонтоні.

Нове приміщення компанії Геретидж Траст приміщене в самому серці фінансового Едмонтону, при тій вулиці, при якій міститься управа міста, суд, залізнича станція Сі-Ен-Ар-а ітд., а згодом виростуть нові величаві будинки різних підприємств. Дуже важне, що приміщення компанії є лиш через дорогу від ювілейної міської бібліотеки, під якою можна залишити автомобіль, коли йдеться до компанії Геритидж Траст (підземне "кар паркейд").

Перехід до нового, кращого приміщення закінчує першу стадію діяльности компанії. Через перші три роки компанія умисно приміщувалася в будинкові Теґлер, щоб зменшити кошти найму приміщення. Тепер, одначе, компанія розвивається добре й може дозволити собі й на краще приміщення й на більше працівників.

Уряд Алберти заінкорпорував Геритидж Траст 1 травні 1967 р., а через рік, тобто 1 травня 1968 р. дозволив їй починати діяльність.

Дирекцію компанії Геретидж Траст очолив відомий едмонтонський підприємець і фармацевт Василь Середа, а до управи ввійшли: адв. Петро Шевчук-заступник, адв. Петро Саварин-секретар і Зенон Матишак-книговод-скарбник. До дирекції компанії належать: Петро Альбрехт, Іван Ґулаєць, Петро Кул, Семен Середа, Володимир Білинський, Микола Ханас, Володимир Мадай, д-р Дмитро Мельник, д-р Метро Середа і Олекса Воронюк. Ніхто з уділовців не має більше, як 5% уділів, а то означає, що контролю над компанією мають ціла дирекція і всі уділовці; дирекція є вповні відповідальна за діяльність та розвиток компанії.

Компанія Геретидж має понад 1,000 членів-основників, що теж є небуденним явищем. То вони, члени-основники стали першими клієнтами компанії і так причинилися до її росту, що вже в першому році компанія мала 31,000.00 долярів прибутку, а в другому два рази стільки, тобто 62,000.00 дол. В 1971 р., кажуть книговоди компанії, було ще більше прибутку, про що всі довідаються незабаром на загальних річних зборах компанії.

Запорукою всякого успіху в бизнасі є його працівники. Геритидж Траст має щастя мати працівників найвижчої категорії: людей здібних, працьовитих і вповні відповідальних, а що найважніше — людей висококваліфікованих в тій ділянці. Керівником (менаджером) є Ґордон Конвей, 39 р., з 15-річним досвідом в ділянці траст компаній, у нашій та інших провінціях, в малих та великих компаніях. Окрім великого досвіду, Ґ. Конвей має теж відповідну фахову освіту: 4-річний курс ведення траст компаній в Університеті Квінс і однорічний курс про вартісні папери (шери, бонди ітд.) в Едмонтоні. Сам він є уроженцем Норт Батлфорд в Саскачевані, а в Геритидж працює від самого початку.

Книговодом компанії є пані Мардж Котик, яка працює в траст компаніях через 10 років; а за позички на доми (мортґеджі) відповідає Василь Гаві. Клієнтів обслуговує п-і Анна Сірман, яка говорить трьома мовами: англійською, українською та німецькою. Секретаркою бюра є панна Ширлей Охітва.

Отже Геретидж Траст має до послуг своїх клієнтів не лише велике, модерне та вигідне приміщення, але й знаменитий персонал, з фаховим знанням та досвідом, а притому чемний та завжди готовий до послуг.

Як і всі інші траст компанії та банки, Геритидж Траст підлягає державній контролі, подає що пів року звіти до Оттави, а завдяки тому канадський уряд ґарантує всі вклади в Геритидж до суми 20,000.00 дол. на особу.

Геритидж Траст має кілька конт: чекове, щадниче і постійне — на кілька років.

Тепер Геритидж Траст платить 4½% на чекові конта, 6% на щадничі конта, а 7¼%, 7½, 7¾, 8% та 8¼% за грошові, вкладені на т.зв. ґарантовані цертифікати на рік, 2, 3, 4, або 5 років. Вкладені в Геретидж Траст гроші, управа вкладає в позички (на доми, апартменти), бонди, уділи (шери) та інші вартісні папери. Взагалі Геритидж Траст орудує людськими грішми на користь людям, а окрім того завідує маєтками, всякими пенсійними фондами, адмініструє спадки, інвестує гроші, пересилає їх ітд.

Геритидж існує всього кілька років, але навіть за той відносно короткий час її майно зросло кількакратно (почала з одного мільйона, а тепер сягає п'ять мільйонів), виплатила вже одну дивіденду, а незабаром виплатить другу. То доказує, що такої компанії було потрібно на Заході Канади та що Геритидж сповняє своє завдання: служить своїй спільноті в фінансових справах, солідно й фахово та що дальший ріст Геритидж запевнений.

Чи ви є уділовцем Геретидж? Якщо ще ні, то, будь ласка, зайдіть, розвідайте, а переконаєтесь, що вам найкраще буде переводити різні фінансові трансакції з Геретидж Траст. Зайдіть до бюра Геретидж Траст для свойого власного добра, як свій до своїх, а певно не пожалуєте.

HERITAGE SAVINGS & TRUST COMPANY

10166 - 100 Street Phone: 429-6656

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Кілько коштує чищення міста зі снігу?

Сьогодні хочу написати дещо про усування снігу, бо усування снігу то така справа, що заторкує нас усіх й деякі едмонтонці час до часу недзвичайно сердяться, тому, що, на їхню думку, усування снігу відбувається надто повільно та з великим спізненням.

Я з ними частинно й погоджуюся й припускаю, що ми могли б значно прискорити усування снігу з вулиць. Чому ж ми того не чинимо? Бо то коштує багато гроша.

Дозвольте мені виявити вам, як виглядає фінансово усування снігу. Я повинен вам пояснити, що ми укладаємо бюджетову суму на усування снігу на основі пересічних сніжних опадів. Якщо б ми брали за основу зими з найбільшими сніжними опадами, тоді багато коштовних машин стояло б бездільно, якщоб в зимі було мало снігу. Тому много корисніше й менше коштовне брати за основу зими з середними сніжними опадами.

В жовтні минулого року нас коштувало усування снігу в Едмонтоні $42,700; пересічний кошт за попередних п'ять років за жовтень був $1,900. То таки добра різниця в коштах! Знову, в грудні минулого року ми заплатили за усування снігу $428,000; пересічний кошт за попередних п'ять років за грудень був $98,500. І знову велика різниця! Цей зими, а йдеться лише про час до 15 лютого, місто заплатило за саме усування снігу з вулиць $1,176,300. В цій сумі не включені видатки на усування та посипування піском льоду на вулицях, що коштувало дальших 475,100 долярів.

Пересічний кошт за минулих п'ять років за той сам час був $466,900; за усування льоду та посипування піском: $392,400.

Тепер справа полягає в тому, якщо йдеться про мільйонові видатки, що усування снігу займає у бюджеті поважну позицію. А, як ви укладаєте бюджет так докладно, як укладає наше місто, то, якщо ви хочете прискорити усування снігу, мусите занехати чогось іншого, на що були призначені гроші. Тоді ви мусите розважувати, що важніше в програмі міста? Що треба викинути, щоб прискорити усування снігу.

Я гадаю, що усування снігу в нашому місті переводиться незле. Я опираюся на тому, що в місті ніколи сніг не задержував їзди автомобілів. Певно, що тут і там вітер навіє прикру купу снігу й не можна якийсь час переїхати. Я вповні розумію, що то людей дратує. Але я хочу сказати, що, в рямцях нашого обмеженого бюджету, ми даємо собі досить добре раду з усуванням снігу в місті.

Я не хочу входити занадто в подробиці, але я хочу закінчити свою статтю заявою, що ми переводимо усування снігу в місті згідно із постановою міської ради в 1965 р. А та постанова є така:

У всіх промислових дільницях міста сніг мусить бути усунений протягом 72 години після закінчення снігопаду.

Всі головні вулиці мають бути очищені зі снігу протягом двох днів від закінчення снігопаду. Допоміжні машини будуть йти за сніговими плугами й усувати сніг з усіх в'їздів та перехресть вулиць.

Увесь сніг має бути усунений з головних вулиць протягом 10 днів, після закінчення снігопаду.

Після того, як сніг усунено з головних улиць плуги та інший виряд мають усувати сніг в тих дільницях, де є доми, в яких живе більше родин.

В житлових дільницях сніг будеться усувати лише тоді, коли потворяться колії. Де є бульвари, там сніг буде усунений плужком.

Ми скидаємо наш сніг у 18 місцях, з яких 7 є на ріці. В ріку ми викидаємо прибл. 45% снігу.

Місто мусіло дістати дозвіл від провінції на скидання снігу в ріку. Тепер провінція вважає, що сніг не занечищує ріки. Але, якщо провінція змінить свою думку й ми будемо мусіти вивозити сніг кудиінде, ви можете й самі догадатися, що тоді буде: кошт усування снігу зросте.

Ще кінцево слово відносно поліпшення методи усування снігу: роблено досвіди із топленням снігу при помочі спеціяльних машин, але то показалося за коштовним на едмонтонські обставини. Монреаль користується спеціяльними ямами, в яких топлять сніг, але вони в Едмонтоні не виплачувалися би.

Ivor Dent

Айвор Дент, мейор

КОРОТКИЙ РЕПОРТАЖ З ПОЇЗДКИ ДО ТЕРЕНАХ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ

СЛІДАМИ УКРАЇНСЬКИХ ПІОНЕРІВ

В цьому числі розпочинаємо друк репортажу українського географа Івана Теслі про українських поселенців у степових провінціях Канади.

„Українські Вісті" завжди присвячували багато уваги й місця історії українських поселенців у Канаді, друкуючи спомини поселенців та звітуючи про різні події з життя поселенців. Тому радо друкуємо репортаж д-ра І. Теслі, в якому представлений стан українських поселенців в степових провінцій на фармах, тобто там, де колись перші українські поселенці-піонери ставали свої перші кроки на канадській землі. Репортаж будемо друкувати частинами в кількох числах.

Редакція „УВ".

* * *

Метою цієї статті є дати короткий огляд теренових дослідів українських поселень у степових провінціях Канади, переведених влітку 1969 р. Ці досліди творять складову частину проєкту: „Трансформація сільського господарства в Західній Канаді, ілюстрована українськими сільськими поселеннями".

Завдання. Основним завданням проєкту є прослідити природні і культурні чинники, які впливали і впливають на розвиток українських сільських поселень, оцінити їх теперішній стан порівнюючи їх з іншонаціональними поселеннями та вказати напрям їхнього правдоподібного розвитку в близькому майбутньому.

Від початків поселення сільське господарство було основною галуззю господарства степових провінцій та цілої Канади. Тому уряд завжди стежив пильно за його розвитком, який поступав дуже нерівномірно, залежно від якости ґрунту, клімату, різьби терену, відводнення й інших природних прикмет даної околиці, як також розвитку транспорту й комунікації, ринків збуту сільскогосподарських продуктів, застосування кращих родів насіння, рас домашніх тварин і т.д. Поруч вичислених чинників стоїть людський елемент — відношення людини до праці на ріллі. Він буває різний у різних народів. У зв'язку з тим виринає завдання порівняльної студії розвитку сільського господарства поодиноких більших національних груп. Це завдання стало актуальним у теперішню добу великих господарських і суспільних перемін. Процес індустріялізації фарм, зріст площі одиничних фарм, міграція сільського населення до міських і промислових осередків, зміна зайнять і суспільного складу населення, мовна й культурна асиміляція й інші явища проходять на цілій території держави, але в різному темпі і з різною силою. Як відбуваються ці зміни й які їх наслідки в українських поселеннях, це одне з основних питань, яке вимагає вчасної й точної відповіді.

Дотеперішні досліди й прогалини. Наукова література відносно українців Канади досить багата. Поруч ранніших праць: Р. Інґленда, Дж. Ґіббона, Дж. С.Вудсворта, Ч. Йонга, В. Лисенка й ін. в останніх двох десятках літ появилися цінні праці П. Юзика, В. Ю. Кисілевського, Я. Рудницького, О. Войценко, М. Г. Марунчака, Дж. МакҐреґора та інших авторів, численні „ювілейні" „пропам'ятні" книги, які разом становлять багате джерело інформацій і творять здорову основу для дальших студій. Усі ці публікації розглядають українців Канади переважно з історичного й соціологічного пункту зору. Натомість проблеми господарського життя й демократії створюють до нині прогалину в дослідах. Крім нечисленних статтів розкинених по часописах і календарях та невеликих брошур немає синтетичної праці, яка охоплювала б загал господарських проблем української громади в Канаді, а навіть немає статистичних відомостей про її теперішній господарський стан. Кількатомова публікація під редакцією С. А. Давсона і Е. Р. Йонґа, п. з. „Канадські кордони поселення" з 1936 р. перестаріла й вона приділюючи багато місця окремим етнічним поселенням у степових провінціях, не звертає належної уваги на українські; досліди „королівських комісій" останніх років не узгляднюють національних і культурних окремішностей. До вимків належить праця проф. Т. Р. Вір'я п. з. „Зміна імміграція сільського населення Міжозерного дистрикту Манітоби", 1963-1964, де порівняно господарські проблему українців з тими ж їхніх сусідів.

Найповажнішою перепоною демографічних і господарських студій українців Канади був брак зібраних і перевірених статистичних даних. Ця недостача давалася відчути вже тому 50 літ (стаття т. Д. Ферлея п.з. „Яке число українців живе в Канаді?", Укр. Голос з 14. 9, 1921). З різних причин статистичні дані про українців Канади були неточні. На це звертали увагу українські й іншомовні автори (В. Б. Гурд, Н. Б. Райдер, В. Ю. Кисілевський і ін.). Перша статистична публікація про українців Канади появилася накладом К.У.К. в 1945 р. (Н. Гунчак, „Канадці українського походження"), перші демографічні студії на основі перевірених статистичних даних окремих років перепису населення перевів І. Тесля) „60 років українського поселення в

(закінчення на 8 стор.)

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ НАГАЙОВСЬКОЇ

бл. п. Анна Нагайовська

У вівторок(10 листопада 1970 р. упокоїлася в Бозі бл. п. Анна Нагайовська, проживши 77 років свого трудолюбивого життя.

Покійна походила родом з села Трибухівці, пов. Бучач, Західна Україна, де прийшла на світ в родині Боднар. Молодою дівчиною виїхала до Канади й тут в місті Келгари познайомилася зі своїм односельчанином Матвієм Нагайовським, з яким й одружилася 1913 р. Молоде подружжя жило через п'ять років у Келгари, а відтак перейшли жити на фарму в околицю Торгилд, Алберта, де проживали майже через ціле своє життя, бо до 1964 р. Того року п-во Нагайовські залишили фармарку й перейшли жити до Едмонтону, щоб зажити спокійним життям та скористати з давно заслуженого відпочинку. Та недовго довелося їм жити в Едмонтоні, бо чоловік покійної бл. п. Матвій відійшов у вічність 6 квітня 1968 р., а покійна Анна минулого року.

З покійною та її чоловіком відійшли з цього світу старенькі піонери, які важко працювали, щоб проживити та гарно виховати своїх дітей, а притому завжди мали час на сповнення своїх релігійних та парафіяльних обов'язків. Доки п-во Нагайовські жили на фармі, вони були передовими членами української католіцької парафії в Тудор, а в Едмонтоні парафії св. Василія. П-во Нагайовські виховали гарно, по християнськи, всіх своїх дітей.

Покійну Анну оплакують чотири сини: Михайло в Ванкувер, Іван у Торгилд, Петро в Едмонтоні та Гаралд у Келгари; сім дочок: Ірина, зам. Середа, Марія, зам. Щербанюк, Катерина, зам. Елко — всі три в Едмонтоні, Нансі МекКаллум в Келгари, Анна, зам. Пурвіс на острові Принса Едварда, Сестра Анна Марія в Вестлок, Павлина, зам. Новицька в Гінтон. Покійна діждалася 39 внуків та 8 правнуків. В Україні залишився брат покійної Михайло Боднар та сестра Нансі Качур.

Похорон покійної зачався панахидою в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Едмонтоні, в п'ятницю, 13 листопада. Заупокійну Службу Божу й похорон відслужили в суботу, 14 листопада о. Б. Дрібненкий ЧСВВ і о. П. Мойсюк в церкві Пресв. Евхаристії в Торгилд. Тлінні останки покійної зложено на парафіяльному цвинтарі в Тудор, поруч її покійного чоловіка.

З нагоди похорону дочка покійної Ірина передала 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Анні вічна пам'ять.

Атабаска, Алберта: похорон бл. п. Івана Кіселиця

В останніх часах, щораз частійше появляються вістки в наших часописах, як то один по другім відходять із цього світу наші піонери.

У дні 26. січня 1971 р. облетіла сумна вістка навіть в дальші сторони, що в шпиталі в Атабасці на 78-ому році працьовитого життя помер бл. п. Іван Кіселиця. Він народився 20. січня 1893 р. в селі Рибно, пов. Косів, Західна Україна. До Канади прибув 19-літним юнаком у 1912 р. і тут працював у різних місцевостях та на різних роботах, як у фармерів на залізних дорогах та в копальнях вугілля. Відтак, заробивши дещо грошей і отримавши гомстед, замешкав на фармах в околиці Лінколи на захід від Атабаски.

В 1922 р. він одружився з Анною Корецькою і Господь Бог поблагословив їх трьома дітьми: Василь жонатий з Надією, працює в Атабасці, Марія, замужна Генсон, працює на фармі і вчителює в Таватнав, та в інших поблизьких школах, і Ольга, замужна Пахолок, працює в Атабасці. Коли вже діти розійшлися, на старости літ у 1954 р. рівнож і їх батьки полишають свою господарку та переходять на стлий прожиток до новозбудованої хати в Атабасці.

За свого життя Іван відзначався великою працьовитістю дебто не було, а особливо на господарстві, а також у громадському і парафіяльному життю. В товаристві нераз любив згадувати про свою працю ще в рідних сторонах, сплавляючи дерево на дарабах Черемошем і Прутом до тартаків у різних місцевостях у Румунії, а відтак рівнож і тут у Канаді працював у різних обставинах, повних небезпек, був навіть потовчений вугіллям у копальні, а ушкоджену ногу відтак сильно відчував у старшому віці.

Рівнож із родинного дому він виніс у далекий світ християнського духа, жив після засади „молись і працюй". Його простора хата на фармах, а відтак уже друга в місті були завжди гостинні й привітні для священиків-місіонерів, що трудилися в тих околицях, а сам він був завжди жертвенний на парафіяльні і загально народні цілі. Кілька разів був у проводі парафіяльних комітетів там на фармах у церкві св. Вмч. Димитрія в Нерова Лейк, як також відтак у парафії Успення М. Б. в Атабасці через 16 літ сповнював функцію фінансового секретаря. За його старанням викінчено парафіяльний дім у Атабасці, а коли парафія приступила до будови церкви, він рівнож входив до будівельного комітету, радів із прочими парафіянами над її викінченням та часто прислугував при богослуженнях. Був сталим передплатником „Укр. Вістей" та у вільних хвилинах залюбки читав різні книжки.

В свому житті завжди визначався правдомовністю та здоровим розсудком і за ті визначні прикмети свого характеру він з'єднав собі багато приятелів. В останніх часах він відчував, що хвилини його туземного життя вже почислені тому попросив о. Б. Каричека, щоб подав йому св. Тайну Єлеопомазання, послідної сповіди та Св. Напуття.

Похоронний обряд розпочався в четвер, 28-го січня парастасом, що його відслужив о. парох при співучасти диригент Т. Хруща з хористами в місцевій церкві, а слідуючого дня заупокійною Службою Божою, похороном і пращальним словом. Для звеличання богослужень о. Б. Каричек запросив ще римо-катол. пароха о. В. Оферл, котрий мав слово в англ. мові. Для похорону вузначного і заслуженого піонера в тій околиці міг був бути ще другий священик нашого обряду, але велике зимно та інші причини на це не дозволили. Покійного похоронено на міському цвинтарі, недалеко від інших наших піонерів.

бл. п. Іван Кіселиця

Замітним було, що покійного дідуня несли його старші люблячі внуку. Церква була переповнена всіми ближчими і дальшими рідними, прятелям та знайомими, так що багато людей не змістилось в церкві, а слухали мельодійних відправ через голосник у залі під церквою. Відтак на запрошення рідні всі приявні зійшлися по похороні до залі на перекуску, що її приготовили жінки згуртовані при парафії.

В безмежному смуткові покійний Іван залишив дружину Анну, 3-оє дітей, 13 внуків, брата Василя в Атабасці та брата і сестру в Україні. Опочалена рідня щиро дякує о. Б. Каричекові за духовну опіку та часте відвідування хворохо Івана в шпиталі а відтак за всі похоронні відправи та за повчальне слово. Рівнож і о. В. Оферл за гарне слово в англ. мові, дириг. Т. Хрущеві і всім хористам за спів у відправах, почесній сторожі при трумні і похоронному місцевому заведенню за вмілу прислугу, голові Жін. Т-ва Гелені Кобзей та всім жінкам за приготовання перекуски, всім учасникам похорону за так численні пожертви на заупокійні Служби Божі, за пожертви на церкву та на фонд дослідів серцевих недуг, і на квіти, — за так численні молитви, за всю участь в похороні, за слова потіхи і розради в їх горю, нехай Господь Бог усім вам винагородить своїми ласками окремо.

На прес-фонд рідня зложила 10.00 дол. За пожертву щиро дякуємо а покійному піонерові Іванові нехай Господь подасть вічну щасливість.

Едмонтон, Алберта

В 1-шу РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. С. БЕРЕЖАНСЬКОЇ

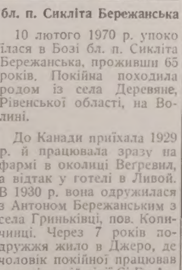

бл. п. Сикліта Бережанська

10 лютого 1970 р. упокоїлася в Бозі бл. п. Сикліта Бережанська, проживши 65 років. Покійна походила родом із села Деревяне, Рівенської області, на Волині.

До Канади приїхала 1929 р. й працювала зразу на фармі в околиці Веґревил, а відтак у готелі в Ливой. В 1930 р. вона одружилася з Антоном Бережанським з села Гриньківці, пов. Копичинці. Через 7 років подружжя жило в Джеро, де чоловік покійної працював на залізничій лінії Сі-Ен-Ар. На ту саму працю перенесено його до Кіселло, Алберта, де п-во Бережанські жили через 16 років. В 1951 р. вони перейшли жити до Едмонтону.

Покійна полишила в смутку сина Альвіна та дочку Джені, зам. Ангел обоє в Едмонтоні, чотирьох внуків та двох сестер в Україні. Брати покійної загинули на війні.

Похорон покійної відбувся 11 лютого м.р. з катедральної церкви св. Івана на український цвинтар св. Михаїла.

В першу річницю смерти чоловік покійної Антон та діти згадали покійную поминальною Службою Божою в катедральній церкві св. Івана.

А чоловік покійної згадує свою покійну дружину ще й віршем:

Ой піду я на цвинтар
Квіти посадити
Тай за її добру душу
Богу помолитись
Бо від коли ти померла
Я тебе не бачу
Але вийду на могилу
Та певно заплачу,
Бо без тебе тяжко мені
На тім світі жити,
Отож треба рано й вечір
Господа просити.
І так довго, як я буду
На тім світі жити,
То я буду на могилу
Зазжди приходити.
І так само дітям кажу,
Щоби добрі були,
Молилися рано, вечір
Тебе не забули.

Муж і діти

З нагоди поминок чоловік покійної передав 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Сикліті вічна пам'ять.

• **Японія купила** в Канаді 31,000 тонн ячменю, який буде даставлений до Японії в квітні ц.р.

• **Наслідком знижки** відсотків від мортґеджів на житлові будинки власники заощадять на позичці 18,000 дол. платних протягом 25 років, 3,500 дол., тобто по 12.00 дол. місячно.

ДРУКАРНЯ

„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St.
Edmonton, Alberta

СКОРО! СОЛІДНО! ДЕШЕВО!

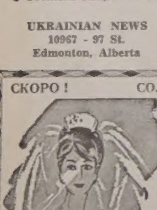

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА ІНШИХ МОВАХ

Великий вибір запрошеневих карток та різнородних друкарських черенок.

Маємо теж на складі і виготовляємо картки подяки з різних нагод.

За ближчими інформаціями звертайтеся особисто або телефоном на адресу:

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St. — Ph. 422-5708

ВАЖЛИВЕ!
АВТА В УКРАЇНУ!

Лиш через короткий час

МОСКВИЧ 481Е
Америк. $2,875.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ
ЗАЗ 966 - Амер. $1,895

Можна купити лише обмежену кількість, тому

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE
EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010

ELIK'S BOTANIC HERBS

Лікування зелами у виді порошку. НЕ ТРЕБА ВАРИТИ — НІ ЗАНУРЮВАТИ В РІДИНУ. Приготовані реєстрованим аптикарем. Вони принесуть знаменитї висліди. Вони помагають просувати отруйні збиті відходи з системи травлення, діють на печінку і побуджують жовчеві соки, що спричинюють правильне випорожнювання кишок. Вони мабуть, централізують СЕЧОВІ КВАСИ І ВАПНЯНІ СОЛИ, які засмічують невтралізують СЕЧОВІ КВАСИ і спричинюють **тугість, опухнення, болі та хоробливість.**

Без різниці, як ви застарі, або як знеохочені, спробуйте за всяку ціну цього лікування зелами, які принесли полегшу у вище згаданих недугах багатьом терплячим.

Ціни: $2.50 і $3.50

ELIK'S DRUG STORE
Dept. UW
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН